

SFS nr: 1985:1100

Departement/
myndighet: Utbildningsdepartementet

Rubrik: Skollag (1985:1100)

Utfärdad: 1985-12-12

Ändring införd: t.o.m. SFS 2003:415

Omtryck: SFS 1997:1212

-----

1 kap. Allmänna föreskrifter

Utbildning för barn och ungdom

1 § För barn och ungdomar anordnar det allmänna utbildning i form av förskoleklass, grundskola och gymnasieskola samt vissa motsvarande skolformer, nämligen särskola, specialskola och sameskola.

Förskoleklassen, grundskolan, gymnasieskolan, särskolan, specialskolan och sameskolan bildar det offentliga skolväsendet för barn och ungdom. Dessutom finns särskilda utbildningsformer som anordnas av det allmänna för dem som till följd av sjukdom eller av annat skäl inte kan delta i skolarbetet inom det offentliga skolväsendet.

Det allmänna anordnar också pedagogisk verksamhet i form av förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg. För dessa verksamheter gäller i denna lag endast bestämmelserna i 1 kap. 2 a §, 2 a kap. och 15 kap. 5 §. Lag (2003:415).

2 § Alla barn och ungdomar skall, oberoende av kön, geografiskt hemvist samt sociala och ekonomiska förhållanden, ha lika tillgång till utbildning i det offentliga skolväsendet för barn och ungdom. Utbildningen skall inom varje skolform vara likvärdig, varhelst den anordnas i landet.

Utbildningen skall ge eleverna kunskaper och färdigheter samt, i samarbete med hemmen, främja deras harmoniska utveckling till ansvarskännande människor och samhällsmedlemmar. I utbildningen skall hänsyn tas till elever i behov av särskilt stöd.

Verksamheten i skolan skall utformas i överensstämmelse med grundläggande demokratiska värderingar. Var och en som verkar inom skolan skall främja aktning för varje människas egenvärde och respekt för vår gemensamma miljö. Särskilt skall den som verkar inom skolan

1. främja jämställdhet mellan könen samt

2. aktivt motverka alla former av kränkande behandling såsom

mobbing och rasistiska beteenden. Lag (1999:886).

2 a § Förskoleverksamheten, skolan och skolbarnsomsorgen skall på socialnämndens initiativ i frågor som rör barn som far illa eller riskerar att fara illa samverka med samhällsorgan, organisationer och andra som berörs. I fråga om utlämnande av uppgifter gäller de begränsningar som följer av 2 a kap. 18 § och 9 kap. 16 a § denna lag och av sekretesslagen (1980:100).

Bestämmelser om skyldighet att anmäla till socialnämnden att ett barn kan behöva nämndens skydd finns i 14 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453). Lag (2003:415).

3 § Vid sidan av de skolformer som anordnas av det allmänna kan det finnas skolor som anordnas av enskilda fysiska eller juridiska personer (fristående skolor).

4 § Kommunerna är huvudmän för förskoleklassen och grundskolan.

Kommuner och landsting är huvudmän för gymnasieskolan. Lag (1997:1212).

5 § För barn och ungdomar som inte kan gå i grundskolan och gymnasieskolan därför att de är utvecklingsstörda finns särskolan. Kommunerna är huvudmän för särskolan.

Efter överenskommelse med en kommun får ett landsting vara huvudman för viss utbildning inom särskolan. Lag (1996:566).

5 a § har upphävts genom lag (1990:1477).

6 § För barn som på grund av dövhet eller hörselskada inte kan gå i grundskolan eller motsvarande del av särskolan finns specialskolan. Staten är huvudman för specialskolan. Lag (1999:886).

7 § Som alternativ till grundskolan finns sameskolan för vilken staten är huvudman.

Utbildning för vuxna

8 § För vuxna anordnar det allmänna utbildning i form av kommunal vuxenutbildning (komvux), vuxenutbildning för utvecklingsstörda (särsvux) och svenskundervisning för invandrare (sfi).

Komvux, särsvux och sfi bildar det offentliga skolväsendet för vuxna. Dessutom finns särskilda utbildningsformer som anordnas av det allmänna som komplettering till vuxenutbildningen inom det offentliga skolväsendet för vuxna. Lag (1993:800).

9 § Det offentliga skolväsendet för vuxna skall ge vuxna tillfälle att i enlighet med individuella önskemål komplettera sin utbildning. Härigenom skall främst de som erhållit minst utbildning få möjlighet att stärka sin ställning i arbetslivet och i det kulturella och politiska livet. Utbildningen skall inom varje skolform vara likvärdig, varhelst den anordnas i landet.

Verksamheten inom det offentliga skolväsendet för vuxna skall utformas i överensstämmelse med grundläggande demokratiska värderingar. Var och en som verkar inom det skolväsendet skall

främja aktning för varje människas egenvärde och respekt för vår gemensamma miljö. Särskilt skall den som verkar inom skolväsendet

1. främja jämställdhet mellan könen samt

2. aktivt motverka alla former av kränkande behandling såsom mobbning och rasistiska beteenden. Lag (1997:1212).

10 § Kommuner och landsting är huvudmän för komvux.

Kommunerna är huvudmän för särvox och sfi.

Efter överenskommelse med en kommun får ett landsting vara huvudman för viss utbildning inom särvox. Lag (1996:566).

Gemensamma bestämmelser för det offentliga skolväsendet

11 § Det offentliga skolväsendet för barn och ungdom och det offentliga skolväsendet för vuxna bildar tillsammans det offentliga skolväsendet.

12 § Den som är huvudman för en del av det offentliga skolväsendet ansvarar för att utbildningen genomförs i enlighet med bestämmelserna i denna lag och de bestämmelser som kan finnas i annan lag eller förordning.

Utöver vad som föreskrivs i denna lag kan i annan författning finnas föreskrifter särskilt om

- mål och riktlinjer för utbildningen,
- utbildningens innehåll och
- utbildningens omfattning i tiden.

13 § För det offentliga skolväsendet finns statliga skolmyndigheter.

14 § Skolväsendets överklagandenämnd har till uppgift att pröva överklaganden av vissa beslut på skolväsendets område.

Nämndens ordförande skall vara jurist och ha erfarenhet som domare.

Nämndens beslut med anledning av ett överklagande dit får inte överklagas.

15 § För den som är bosatt i landet avses i lagen med hemkommun den kommun i vilken han är folkbokförd. Är han inte folkbokförd i landet eller är han kvarskriven i en kommun enligt 16 § folkbokföringslagen (1991:481) avses med hemkommun den kommun i vilken han vistas stadigvarande eller, om han saknar stadigvarande vistelseort, den kommun i vilken han för tillfället uppehåller sig.

Med hemlandsting avses det landsting till vilken hemkommunen hör. Lag (1991:1684).

16 § Det som i lagen sägs om utvecklingsstörda gäller även dem som har fått ett betydande och bestående begåvningsmässigt funktionshinder på grund av hjärnskada, föranledd av yttre våld eller kroppslig sjukdom, samt personer med autism eller

autismliknande tillstånd.

I lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade finns bestämmelser om vissa andra särskilda insatser än utbildning. Lag (1993:800).

17 § Med utlandssvensk elev avses i denna lag en elev vars vårdnadshavare stadigvarande vistas i utlandet och av vilka minst en är svensk medborgare.

Regeringen får meddela föreskrifter om att också annan skall räknas som utlandssvensk elev. Lag (1996:60).

2 kap. Den kommunala organisationen för skolan

1 § Varje kommun och landsting skall som styrelse för sitt offentliga skolväsende utse en eller flera nämnder.

För en sådan nämnd gäller vad som är föreskrivet om nämnder i kommunallagen (1991:900). Föreskrifterna om självförvaltningsorgan i 7 kap. 18-22 §§ skall dock inte tillämpas i fråga om uppgifter för vilka ansvaret enligt denna lag eller andra bestämmelser ankommer på nämnden eller någon annan. Lag (1994:696).

2 § För ledningen av utbildningen i skolorna skall det finnas rektorer. Rektorn skall hålla sig förtrogen med det dagliga arbetet i skolan. Det åligger rektorn att särskilt verka för att utbildningen utvecklas.

Som rektor får bara den anställas som genom utbildning och erfarenhet har förvärvat pedagogisk insikt.

3 § Kommuner och landsting är skyldiga att för undervisningen använda lärare, förskollärare eller fritidspedagoger som har en utbildning avsedd för den undervisning de i huvudsak skall bedriva.

Undantag får göras endast om personer med sådan utbildning inte finns att tillgå eller det finns något annat särskilt skäl med hänsyn till eleverna.

Varje kommun och landsting skall vidare sträva efter att för undervisning i gymnasieskolan, gymnasial vuxenutbildning och påbyggnadsutbildning anställa lärare som har forskarutbildning. Lag (1997:1212).

4 § Behörig att anställas som lärare, förskollärare eller fritidspedagog i det offentliga skolväsendet utan tidsbegränsning är

1. den som har svensk lärarexamen, respektive barn- och ungdomspedagogisk examen som regeringen med stöd av 1 kap. 11 § högskolelagen (1992:1434) har meddelat föreskrifter om, eller motsvarande äldre utbildning, med huvudsaklig inriktning på den undervisning anställningen avser, eller

2. den som av Högskoleverket har fått ett behörighetsbevis enligt vad som föreskrivs i 4 a och 4 b §§.

Den som inte är behörig får ändå anställas utan tidsbegränsning, om det saknas behöriga sökande och om det finns särskilda skäl samt om den sökande har motsvarande

kompetens för den undervisning som anställningen avser och det dessutom finns skäl att anta att den sökande är lämpad att sköta undervisningen. Lag (1999:887).

4 a § Den som har en utländsk lärarutbildning skall få ett behörighetsbevis, om den utbildningen ensam eller tillsammans med yrkeslivserfarenhet motsvarar sådan pedagogisk utbildning som avses i 4 § 1. Lag (1999:887).

4 b § Den som har ett annat modersmål än svenska, danska, färöiska, isländska eller norska kan få ett behörighetsbevis endast om han eller hon har de kunskaper i svenska som behövs. Lag (1999:887).

4 c § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om villkoren för ett sådant behörighetsbevis som avses i 4 § första stycket 2. Lag (1999:887).

4 d § Beslut av Högskoleverket i ärenden om utfärdande av behörighetsbevis enligt 4 § första stycket 2 får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (1999:887).

5 § Den som inte uppfyller kraven enligt 4 § får anställas som lärare, förskollärare eller fritidspedagog för högst ett år i sänder. Lag (1997:1212).

6 § För att få anställas utan tidsbegränsning för studie- och yrkesorientering i det offentliga skolväsendet skall den sökande ha en utbildning avsedd för sådan verksamhet.

Den som inte uppfyller dessa krav får anställas för studie- och yrkesorientering för högst ett år i sänder.

7 § Varje kommun och landsting skall se till att kompetensutveckling anordnas för den personal som har hand om utbildningen. Kommuner och landsting skall vinnlägga sig om en planering av personalens kompetensutveckling. Lag (2000:842).

7 a § Kommuner och landsting skall se till att lärare, förskollärare och fritidspedagoger som undervisar har nödvändiga insikter i de föreskrifter som gäller för det offentliga skolväsendet, särskilt de föreskrifter som anger målen för utbildningen. Lag (1999:887).

8 § I alla kommuner skall det finnas en av kommunfullmäktige antagen skolplan som visar hur kommunens skolväsende skall gestaltas och utvecklas. Av skolplanen skall särskilt framgå de åtgärder som kommunen avser vidta för att uppnå de nationella mål som har satts upp för skolan.

Kommunen skall kontinuerligt följa upp samt utvärdera skolplanen.

2 a kap. Förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg

1 § Varje kommun svarar för att barn som är bosatta i Sverige och som stadigvarande vistas i kommunen erbjuds förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg. Verksamheterna kan också anordnas av enskilda.

Förskoleverksamheten avser barn som inte går i skolan.

Skolbarnsomsorgen avser barn till och med tolv års ålder som går i skolan. Lag (1997:1212).

2 § Förskoleverksamheten bedrivs i form av förskola, familjedaghem och kompletterande förskoleverksamhet (öppen förskola).

Skolbarnsomsorgen bedrivs i form av fritidshem och familjedaghem. För barn mellan tio och tolv år kan skolbarnsomsorgen även bedrivas i form av öppen fritidsverksamhet. Skolbarnsomsorgen skall ta emot barn under den del av dagen då de inte vistas i skolan och under lov. Lag (1998:352).

3 § Förskoleverksamhetens uppgift är att genom pedagogisk verksamhet erbjuda barn fostran och omvårdnad. Skolbarnsomsorgens uppgift är att komplettera skolan samt erbjuda barn en meningsfull fritid och stöd i utvecklingen.

För bedrivande av förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg skall det finnas personal med sådan utbildning eller erfarenhet att barnens behov av omsorg och en god pedagogisk verksamhet kan tillgodoses. Barngrupperna skall ha en lämplig sammansättning och storlek. Lokalerna skall vara ändamålsenliga.

Förskoleverksamheten och skolbarnsomsorgen skall utgå från varje barns behov. Barn som av fysiska, psykiska eller andra skäl behöver särskilt stöd i sin utveckling skall ges den omsorg som deras speciella behov kräver. Lag (1997:1212).

4 § Om ett barn vårdas på sjukhus eller i någon annan institution, skall huvudmannen för institutionen sörja för att barnet får tillfälle att delta i verksamhet som motsvarar den som erbjuds i förskola eller fritidshem. Lag (1998:352).

5 § Kommunens uppgifter inom förskoleverksamheten och skolbarnsomsorgen fullgörs av den eller de nämnder som kommunfullmäktige bestämmer.

Kommunen får sluta avtal med någon annan om att utföra kommunens uppgifter inom förskoleverksamheten och skolbarnsomsorgen. Genom ett sådant avtal får en kommun tillhandahålla tjänster åt en annan kommun. Uppgifter som innefattar myndighetsutövning får inte med stöd av denna bestämmelse lämnas till ett bolag, en förening, en samfällighet, en stiftelse eller en enskild individ. Lag (1997:1212).

6 § Förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg skall tillhandahållas i den omfattning det behövs med hänsyn till föräldrarnas förvärvsarbete eller studier eller barnets eget behov.

Förskoleverksamhet skall tillhandahållas barn som har fyllt ett år. Barn som inte har fyllt ett år skall tillhandahållas förskola om barnet omfattas av 9 §. Lag (1997:1212).

6 a § Barn vars föräldrar är arbetslösa skall tillhandahållas förskoleverksamhet enligt 6 § andra stycket. Förskoleverksamheten skall i sådana fall omfatta minst tre timmar per dag eller 15 timmar i veckan. Lag (2000:1375).

6 b § Barn vars föräldrar är föräldralediga enligt föräldraledighetslagen (1995:584) för vård av annat barn skall tillhandahållas förskoleverksamhet enligt 6 § andra stycket. Förskoleverksamheten skall i sådana fall omfatta minst tre timmar per dag eller 15 timmar i veckan. Lag (2000:1375).

7 § När vårdnadshavaren har anmält behov av plats inom förskoleverksamheten eller skolbarnsomsorgen, skall kommunen erbjuda plats utan oskäligt dröjsmål.

Kommunen kan fullgöra sin skyldighet enligt 6 § också genom att utan oskäligt dröjsmål hänvisa barnet till en motsvarande plats i enskild förskola eller enskilt fritidshem.

Kommunen skall ta skälig hänsyn till vårdnadshavarens önskemål om omsorgsform när den erbjuder plats inom förskoleverksamheten eller skolbarnsomsorgen enligt första eller andra stycket. Lag (1998:352).

8 § Plats inom förskoleverksamheten eller skolbarnsomsorgen skall erbjudas så nära barnets eget hem eller skola som möjligt med beaktande av vad som krävs för att effektivt utnyttja lokaler och andra resurser. Skälig hänsyn skall också tas till vårdnadshavarens önskemål. Lag (1997:1212).

8 a § Barn skall erbjudas plats i förskola från och med höstterminen det år då de fyller fyra år. Förskolan skall omfatta minst 525 timmar om året.

Kommunen skall informera föräldrarna om verksamheten i förskolan och syftet med denna. Lag (2000:1375).

9 § Barn som av fysiska, psykiska eller andra skäl behöver särskilt stöd i sin utveckling skall anvisas plats i förskola eller fritidshem, om inte barnens behov av sådant stöd tillgodoses på något annat sätt.

Kommunen skall genom uppsökande verksamhet ta reda på vilka barn som behöver anvisas plats enligt första stycket. Kommunen skall verka för att barnen utnyttjar den anvisade platsen och informera föräldrarna om verksamheten och syftet med denna.

Om ett barn efter beslut av en kommun vistas i familjehem eller i hem för vård eller boende i en annan kommun, har den kommun som beslutat om vistelsen ansvaret för det individuellt behovsprövade stöd enligt första stycket som barnet kan behöva. Placeringskommunens ansvar upphör om ärendet överflyttas enligt 16 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453). Lag (2001:462).

10 § För plats i förskola, fritidshem och familjedaghem som kommunen anordnar får skäliga avgifter tas ut enligt grunder som kommunen bestämmer. Avgifterna får dock inte överstiga kommunens självkostnader.

För sådana platser i förskola som avses i 8 a och 9 §§ får avgift tas ut endast till den del verksamheten överstiger 15 timmar i veckan eller 525 timmar om året. Lag (2000:1375).

11 § I ärenden som avser myndighetsutövning mot någon enskild skall följande bestämmelser i förvaltningslagen (1986:223) tillämpas:

14 § första stycket om en parts rätt att meddela sig muntligen,
16 och 17 §§ om en parts rätt att få del av uppgifter,
20 § om motivering av beslut, samt
26 § om rättelse av skrivfel och liknande.

Bestämmelserna i 16 och 17 §§ förvaltningslagen gäller dock inte uppgifter som rör någon annan sökande i ett ärende om plats i förskola eller fritidshem. Lag (1997:1212).

12 § Om kommunens uppgifter inom förskoleverksamheten och skolbarnsomsorgen fullgörs av flera nämnder skall varje sådan nämnd, i den utsträckning det begärs, till de övriga lämna de uppgifter som behövs för att administrera fördelningen av platser. Lag (1997:1212).

13 § Ett bolag, en förening, en samfällighet, en stiftelse eller en enskild individ som yrkesmässigt vill driva en förskola eller ett fritidshem skall ha tillstånd till detta av den kommun där verksamheten skall bedrivas. Ett sådant tillstånd meddelas tillsvidare eller för viss tid.

Tillstånd behövs inte för sådan verksamhet som kommunen genom avtal enligt 5 § andra stycket har överlämnat till en enskild att utföra. Lag (1998:352).

14 § Tillstånd att bedriva sådan verksamhet som avses i 13 § får beviljas endast om verksamheten uppfyller kraven på god kvalitet och säkerhet.

Tillstånd får förenas med villkor av betydelse för kvalitet och säkerhet i verksamheten.

Om verksamheten helt eller till väsentlig del ändras eller flyttas, skall nytt tillstånd sökas. Lag (1997:1212).

15 § Verksamhet som avses i 13 § står under tillsyn av den kommun där verksamheten bedrivs. Kommunen har rätt att inspektera verksamheten och får inhämta de upplysningar och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen. Lag (1997:1212).

16 § Om det föreligger något missförhållande i sådan verksamhet som avses i 13 §, skall kommunen förelägga den som ansvarar för verksamheten att avhjälpa missförhållandet.

Om missförhållandet är allvarligt och kommunens föreläggande inte följs, får kommunen återkalla tillståndet.

Ett tillstånd skall återkallas om huvudmannen inte iakttar sina skyldigheter enligt lagen (2000:873) om registerkontroll av personal inom förskoleverksamhet, skola och skolbarnsomsorg och bristerna inte avhjälpas efter påpekande för den som ansvarar för verksamheten. Lag (2000:875).

17 § Kommunen kan lämna bidrag till enskild förskoleverksamhet och enskild skolbarnsomsorg, om verksamheten uppfyller de krav som anges i 3 § och avgifterna inte är oskäligt höga. Sådant bidrag bör lämnas med ett belopp per barn som inte oskäligt avviker från kommunens kostnad per barn i motsvarande verksamhet. Lag (1997:1212).

18 § Den som är eller har varit verksam inom yrkesmässigt bedriven enskild förskoleverksamhet eller skolbarnsomsorg får inte obehörigen röja vad han eller hon därvid har fått veta om enskildas personliga förhållanden. Lag (1997:1212).

19 § Kommunens beslut i ärenden om tillstånd enligt 13 § och om föreläggande eller återkallande av tillstånd enligt 16 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Kommunens beslut om föreläggande eller återkallande av tillstånd enligt 16 § och domstols motsvarande beslut gäller omedelbart.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (1997:1212).

20 § Till böter döms den som utan tillstånd bedriver verksamhet som avses i 13 §.

Allmänt åtal får väckas endast efter medgivande av den kommun där verksamheten bedrivs eller av Statens skolverk. Lag (1997:1212).

2 b kap. Förskoleklassen

Allmänna bestämmelser om förskoleklassen inom det offentliga skolväsendet

1 § Utbildningen i förskoleklassen skall stimulera varje barns utveckling och lärande. Den skall ligga till grund för fortsatt skolgång.

Särskilt stöd skall ges till barn som behöver det. Lag (1997:1212).

2 § För barn som är bosatta i Sverige skall den kommun där barnet stadigvarande vistas anvisa plats i förskoleklassen från och med höstterminen det år då barnet fyller sex år till dess att barnet skall börja fullgöra sin skolplikt. Förskoleklassen skall omfatta minst 525 timmar om året.

Barn får tas emot i förskoleklassen före höstterminen det år då barnet fyller sex år.

Kommunen får sluta avtal med någon annan om att utföra kommunens uppgifter beträffande förskoleklassen. Genom ett sådant avtal får en kommun tillhandahålla tjänster åt en annan kommun. Uppgifter som innefattar myndighetsutövning får dock inte med stöd av denna bestämmelse överlämnas till ett bolag, en förening, en samfällighet, en stiftelse eller en enskild individ. Lag (1997:1212).

3 § Plats i förskoleklassen skall anvisas så nära barnets eget hem som möjligt med beaktande av vad som krävs för att effektivt utnyttja lokaler och andra resurser. Skälig hänsyn skall också tas till vårdnadshavarens önskemål.

Kommunen skall verka för att barnen utnyttjar den anvisade platsen och informera föräldrarna om verksamheten och syftet med denna. Lag (1997:1212).

4 § Om ett barn vårdas på sjukhus eller i någon institution, skall huvudmannen för institutionen sörja för att barnet får

tillfälle att delta i verksamhet som motsvarar den som erbjuds i förskoleklassen. Lag (1997:1212).

5 § Utbildningen i förskoleklassen skall vara avgiftsfri. Till den del verksamheten överstiger 15 timmar i veckan eller 525 timmar om året får dock kommunen ta ut skäliga avgifter enligt grunder som kommunen bestämmer. Skäliga avgifter får också tas ut för barn som tas emot med stöd av 2 § andra stycket. Avgifterna får dock inte överstiga kommunens självkostnader. Lag (1997:1212).

Godkännande m.m. för enskilda att bedriva utbildning motsvarande förskoleklassen

6 § Utbildning som motsvarar förskoleklassen får bedrivas yrkesmässigt av ett bolag, en förening, en samfällighet, en stiftelse eller en enskild person, om utbildningen är godkänd enligt 7 §. Ärenden om godkännande prövas av den kommun där utbildningen skall bedrivas, om inte annat följer av andra stycket.

Ärenden om godkännande av utbildning som motsvarar förskoleklassen för sådana fristående skolor som avses i 9 kap. 1 § andra stycket prövas av Statens skolverk.

Godkännande behövs inte för sådan utbildning som kommunen genom avtal enligt 2 § tredje stycket har överlämnat till en enskild att utföra. Lag (1999:321).

7 § Utbildning som avses i 6 § skall godkännas, om

1. den stimulerar varje barns utveckling och lärande och kan ligga till grund för fortsatt skolgång, och

2. den även i övrigt svarar mot de allmänna mål och den värdegrund som gäller för utbildning inom det offentliga skolväsendet.

Utbildning som bedrivs av en godkänd fristående skola som motsvarar grundskolan eller särskolan skall godkännas, om villkoren enligt första stycket är uppfyllda, och om

1. skolan står öppen för alla barn som har rätt till utbildning inom förskoleklassen, med undantag för sådana barn som det skulle medföra betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter att ta emot för den fristående skolan,

2. skolan för undervisningen använder lärare, förskollärare eller fritidspedagoger som har en utbildning avsedd för den undervisning de i huvudsak skall bedriva, dock med undantag för fall då personer med sådan utbildning inte finns att tillgå eller det finns något annat särskilt skäl med hänsyn till eleverna, och

3. skolan uppfyller de ytterligare villkor som regeringen föreskriver i fråga om utbildningen och om antagningen till och ledningen av sådan utbildning. Lag (2002:159).

8 § Utbildning som avses i 6 § står under tillsyn av den kommun där utbildningen bedrivs, om inte annat följer av andra stycket. Kommunen har rätt att inspektera utbildningen och får hämta in de upplysningar och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen.

Utbildning som bedrivs av fristående skolor står under tillsyn av Statens skolverk. Skolorna är skyldiga att delta i den uppföljning och utvärdering av skolväsendet som genomförs av Skolverket.

Den kommun där den fristående skolan är belägen har rätt till insyn i skolans verksamhet, om skolan får bidrag enligt 10 a §. Skolan är också skyldig att i den utsträckning som kommunen bestämmer delta i den uppföljning och utvärdering som kommunen gör av sitt eget skolväsende.

Den kommunala tillsynen och den tillsyn som utövas av Statens skolverk skall också omfatta kontroll av att huvudmannen iakttar sina skyldigheter enligt lagen (2000:873) om registerkontroll av personal inom förskoleverksamhet, skola och skolbarnsomsorg. Lag (2000:875).

9 § Om en utbildning som avses i 6 § inte längre uppfyller kraven för godkännande och bristerna inte avhjälpas efter påpekande för huvudmannen skall kommunen eller, när det gäller utbildning som bedrivs av en fristående skola, Statens skolverk återkalla godkännandet.

Ett godkännande skall återkallas om huvudmannen inte iakttar sina skyldigheter enligt lagen (2000:873) om registerkontroll av personal inom förskoleverksamhet, skola och skolbarnsomsorg och bristerna inte avhjälpas efter påpekande för huvudmannen. Lag (2000:875).

Bidrag

10 § Kommunen kan lämna bidrag till utbildning som avses i 6 § och som inte bedrivs av en godkänd fristående skola, om avgifterna inte är oskäligt höga. Bidraget bör lämnas med ett belopp per barn som inte oskäligt avviker från kommunens kostnad per barn i motsvarande utbildning. Lag (1999:321).

10 a § En fristående skola som av Statens skolverk har fått godkännande att anordna utbildning som motsvarar förskoleklassen skall av Skolverket förklaras berättigad till sådant bidrag som avses i 10 b §.

Skolverket skall dock inte lämna någon förklaring om rätt till bidrag, om verksamheten skulle innebära påtagliga negativa följder för skolväsendet i den kommun där skolan är belägen eller om skolan tar ut avgifter i strid med 10 d §.

För att en fristående skola med nystartad utbildning skall ha rätt till bidrag gäller att skolan har ansökt om att bli godkänd före den 1 april kalenderåret innan utbildningen startar. Lag (2002:159).

10 b § Hemkommunen skall till en fristående skola som motsvarar grundskolan eller särskolan lämna bidrag för varje elev som deltar i utbildningen. Bidraget skall bestämmas med hänsyn till skolans åtagande och elevens behov efter samma grunder som kommunen tillämpar vid fördelning av resurser till den egna förskoleklassen.

Kommunen är dock inte skyldig att lämna bidrag för den del av verksamheten som överstiger 15 timmar i veckan eller 525 timmar om året eller för elev som tas emot före höstterminen det år

eleven fyller sex år. Har en elev ett omfattande behov av särskilt stöd, är kommunen inte skyldig att lämna bidrag för det särskilda stödet, om betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter uppstår för kommunen.

Om bidraget avser en asylsökande elev eller en annan elev som vistas i Sverige under liknande omständigheter, skall kommunen i stället för vad som anges i första stycket betala det belopp som regeringen har föreskrivit. Lag (2002:159).

10 c § Har upphävts genom lag (2002:159).

10 d § Utbildning som en fristående skola får bidrag för enligt 10 a § skall vara avgiftsfri för de elever som bidragen avser.

För den del av verksamheten som överstiger 15 timmar i veckan eller 525 timmar om året får dock skolan ta ut skäligen avgifter. Skäligen avgifter får också tas ut för barn som tas emot före höstterminen det år då de fyller sex år.

Skolan får inte ta ut avgifter i samband med ansökan om plats i en utbildning som avses i första stycket. Lag (2002:159).

10 e § Om utbildningen vid en fristående skola som har rätt till bidrag enligt 10 a § förändras i sådan utsträckning att det innebär påtagliga negativa följder för skolväsendet i den kommun där skolan är belägen, skall Statens skolverk återkalla rätten till bidrag. Rätten till bidrag skall också återkallas, om skolan tar ut avgifter i strid med 10 d §. Lag (1999:321).

Övriga föreskrifter

11 § Den som är eller har varit verksam inom yrkesmässigt bedriven verksamhet som motsvarar förskoleklassen får inte obehörigen röja vad han eller hon därvid har fått veta om enskildas personliga förhållanden. Lag (1997:1212).

12 § Kommunens beslut i ärenden om godkännande enligt 6 § första stycket och om återkallande av godkännande enligt 9 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Statens skolverks beslut i ärenden om godkännande enligt 6 § andra stycket, om återkallande av godkännande enligt 9 § eller i ärenden om rätt till bidrag enligt 10 a § eller återkallande av sådan rätt enligt 10 e § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Kommunens respektive Skolverkets beslut om återkallande av godkännande enligt 9 § och domstols motsvarande beslut gäller omedelbart.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (1999:321).

13 § Till böter döms den som utan godkännande bedriver utbildning som avses i 6 §.

Allmänt åtal får väckas endast efter medgivande av den kommun där utbildningen bedrivs eller av Statens skolverk. Lag (1999:321).

3 kap. Skolplikt och motsvarande rätt till utbildning

Inledande bestämmelser

1 § Barn som är bosatta i landet har skolplikt enligt föreskrifterna i detta kapitel. Skolplikt gäller dock inte i fråga om barn, som varaktigt vistas utomlands eller vars förhållanden är sådana att det uppenbarligen inte kan begäras att barnet skall gå i skola.

Skolplikten motsvaras av en rätt att få utbildning inom det offentliga skolväsendet för barn och ungdom.

2 § Barn skall fullgöra skolplikten i grundskolan, särskolan eller specialskolan. Skolplikten får också fullgöras enligt 8-10 kap. Lag (1995:1248).

3 § Barn i allmänhet skall tas emot i grundskolan.

Barn som bedöms inte kunna nå upp till grundskolans kunskapsmål därför att de är utvecklingsstörda skall tas emot i särskolan.

Barn som inte kan gå i grundskolan eller särskolan därför att de är döva eller hörselskadade skall tas emot i specialskolan. Lag (1999:886).

4 § Styrelsen för särskolan i hemkommunen prövar om ett barn skall tas emot i särskolan under sin skolpliktstid. Fråga om mottagande får även väckas av barnets vårdnadshavare.

Huvudmannen för specialskolan prövar om ett barn skall tas emot i specialskolan under sin skolpliktstid. Fråga om mottagande får väckas av barnets vårdnadshavare eller av barnets hemkommun.

Om ett barn, som har tagits emot i särskolan, bedöms kunna gå över till grundskolan, skall styrelsen för särskolan besluta att barnet inte längre skall vara elev där. Motsvarande gäller för huvudmannen för specialskolan, om den som tagits emot i specialskolan, bedöms kunna gå över till grundskolan eller särskolan. Lag (1992:598).

5 § Beslut enligt 4 § om mottagande i särskolan eller specialskolan får överklagas hos Skolväsendets överklagandenämnd.

Besluten får överklagas endast av barnets vårdnadshavare.

6 § Den som är elev i grundskolan eller motsvarande del av särskolan eller specialskolan kan på försök under högst sex månader tas emot som elev i en annan av dessa skolformer, om de skolhuvudmän som berörs är överens om detta och barnets vårdnadshavare lämnar sitt medgivande.

Skolpliktens inträde och skolstarten

7 § Skolplikten inträder höstterminen det kalenderår då barnet fyller sju år.

Om det finns särskilda skäl, får hemkommunen på begäran av ett barns vårdnadshavare besluta att barnet skall börja fullgöra sin skolplikt först höstterminen det kalenderår då barnet fyller åtta år.

Beslut i ärenden enligt andra stycket får överklagas hos Skolväsendets överklagandenämnd. Lag (1997:1212).

8 § Om ett barns vårdnadshavare begär det, skall barnet redan höstterminen det kalenderår det fyller sex år jämföras med skolpliktiga barn i fråga om rätten att börja skolan.

9 § har upphävts genom lag (1991:1111).

Skolpliktens upphörande

10 § Skolplikten upphör vid utgången av vårterminen det kalenderår då barnet fyller 16 år eller, om barnet fullgör skolplikten i specialskolan, 17 år.

Om barnet dessförinnan tillfredsställande slutför högsta årskursen i grundskolan eller motsvarande i någon annan skola där barnet får fullgöra sin skolplikt, upphör därmed denna. Skolplikten upphör också, om barnet vid särskild prövning visar att det har motsvarande kunskaper. Sådan prövning anordnas av styrelsen för utbildningen.

Beslut av styrelsen för utbildningen i ärende om skolpliktens upphörande får överklagas hos Skolväsendets överklagandenämnd. Lag (1995:1248).

Deltagandet i utbildning för skolpliktiga

11 § Varje barn, som fullgör skolplikt inom det offentliga skolväsendet för barn och ungdom eller på något annat sätt, skall delta i den verksamhet som anordnas för att ge den avsedda utbildningen, om barnet inte är sjukt eller har annat giltigt skäl att utebli.

En skolpliktig elev får beviljas kortare ledighet för enskilda angelägenheter. Disciplinär åtgärd mot en skolpliktig elev får avse elevens närvaro i skolan, dock endast i ringa omfattning.

Ingen är på grund av skolplikt, som fullgörs inom det offentliga skolväsendet för barn och ungdom, skyldig att gå i skolan för att delta i obligatoriska inslag i utbildningen mer än 190 dagar per läsår eller att någon dag delta i sådana inslag mer än åtta timmar eller, i de två lägsta årskurserna, mer än sex timmar.

12 § På begäran av en skolpliktig elevs vårdnadshavare skall eleven befrias från skyldighet att delta i annars obligatoriska inslag i verksamheten, om det med hänsyn till särskilda omständigheter inte är rimligt att kräva att eleven deltar.

Om elevens vårdnadshavare kräver det, skall begäran om befrielse prövas av styrelsen för utbildningen eller, för elever utanför det offentliga skolväsendet, av den styrelse som ansvarar för grundskolan i elevens hemkommun. Avslås begäran vid sådan prövning, får beslutet överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (1996:1044).

Tillsynen över att skolplikten fullgörs

13 § Kommunen skall se till att skolpliktiga elever i dess

grundskola och särskola fullgör sin skolgång. Kommunen skall också se till att skolpliktiga barn, som är bosatta i kommunen men inte går i dess grundskola eller särskola, på något annat sätt får föreskriven utbildning.

Huvudmannen för specialskolan skall se till att skolpliktiga elever i skolor under dess ledning fullgör sin skolgång. Lag (1992:598).

14 § Om en skolpliktig elev i en skola utanför det offentliga skolväsendet för barn och ungdom är frånvarande i stor utsträckning utan giltig orsak, skall huvudmannen för skolan anmäla förhållandet till barnets hemkommun. Kommunen skall pröva om barnet skall åläggas skolgång i grundskolan eller särskolan eller, om skäl föreligger, överlämna anmälan till huvudmannen för specialskolan, som skall pröva om barnet skall åläggas skolgång där.

Beslut om att ålägga barnet skolgång får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (1995:1248).

15 § Den som har vårdnaden om ett skolpliktigt barn skall se till att barnet fullgör sin skolplikt.

16 § Om en skolpliktig elev i det offentliga skolväsendet för barn och ungdom inte fullgör sin skolgång och detta beror på att elevens vårdnadshavare inte har gjort vad på dem ankommer för att så skall ske, får styrelsen för utbildningen vid vite förelägga elevens vårdnadshavare att iaktta sina skyldigheter. Ett föreläggande gäller omedelbart, även om beslutet överklagas.

Vitet får inte förvandlas till fängelse.

Beslut av styrelsen för utbildningen i ärenden enligt denna paragraf får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (1995:63).

17 § har upphävts genom lag (1991:1111).

18 § har upphävts genom lag (1991:1107).

19 § har upphävts genom lag (1991:1111).

19 a § har upphävts genom lag (1991:1107).

20 § har upphävts genom lag (1991:1111).

21 § har upphävts genom lag (1991:1111).

4 kap. Grundskolan

1 § Utbildningen i grundskolan skall syfta till att ge eleverna de kunskaper och färdigheter och den skolning i övrigt som de behöver för att delta i samhällslivet. Den skall kunna ligga till grund för fortsatt utbildning i gymnasieskolan.

Särskilt stöd skall ges till elever som har svårigheter i

skolarbetet.

2 § Eleverna skall ha inflytande över hur deras utbildning utformas. Omfattningen och utformningen av elevernas inflytande skall anpassas efter deras ålder och mognad.

3 § Grundskolan skall ha nio årskurser.

Utbildningen i varje årskurs skall bedrivas under ett läsår. Varje läsår skall delas upp på en hösttermin och en vårtermin.

Eleverna i grundskolan skall ha en i huvudsak gemensam studiegång, om inte annat följer av föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Lag (1993:1679).

3 a § Vissa bestämmelser om utbildningens omfattning i grundskolan (timplan) framgår av bilaga 3. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får

1. meddela de närmare föreskrifter angående tillämpning av timplanen som behövs,

2. för särskilda utbildningar meddela föreskrifter om avvikelser från timplanen, och

3. i övrigt göra begränsade avvikelser från timplanen, om det finns särskilda skäl. Lag (1998:1829).

4 § Utbildningen i grundskolan skall vara avgiftsfri för eleverna. De skall utan kostnad ha tillgång till böcker, skrivmateriel, verktyg och andra hjälpmedel som behövs för en tidsenlig utbildning. I verksamheten får dock förekomma enstaka inslag som kan föranleda en obetydlig kostnad för eleverna.

4 a § Eleverna i grundskolan skall erbjudas kostnadsfria skolmåltider. Lag (1997:1212).

5 § För var och en som enligt denna lag har rätt att gå i grundskolan skall hemkommunen sörja för att sådan utbildning kommer till stånd.

Denna skyldighet skall normalt fullgöras genom att hemkommunen anordnar grundskola i den omfattning som krävs för att bereda utbildning åt samtliga i kommunen som har rätt till sådan.

Om det finns särskilda skäl får hemkommunen komma överens med någon annan kommun att denna i sin grundskola skall ta emot elever vars grundskoleutbildning hemkommunen har att sörja för.

6 § Varje kommun är skyldig att vid utformningen av sin grundskoleverksamhet beakta vad som för eleverna är ändamålsenligt ur kommunikationssynpunkt.

Ingen kommun får organisera sin grundskola så att någon elev på grund av skolgången behöver bo utanför det egna hemmet. Avsteg härifrån får dock göras om förhållandena är så speciella att det framstår som orimligt att kommunen anordnar skolgång på sådant sätt att eleven kan bo kvar i hemmet under skolgången. Vid denna bedömning skall särskild vikt fästas vid elevens ålder.

Vid fördelningen av elever på olika skolor skall kommunen

beakta vårdnadshavares önskemål om att deras barn skall tas emot vid en viss skola så långt det är möjligt utan att andra elevers berättigade krav på placering i en skola nära hemmet åsidosätts eller att betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter uppstår för kommunen. Lag (1993:800).

7 § Hemkommunen är skyldig att sörja för att det för eleverna i grundskolan anordnas kostnadsfri skolskjuts, om sådan behövs med hänsyn till färdvägens längd, trafikförhållandena, funktionshinder hos en elev eller någon annan särskild omständighet.

När en elev till följd av skolgången måste bo utanför det egna hemmet, skall hemkommunen svara för att eleven utan extra kostnader får tillfredsställande förhållanden.

Hemkommunens skyldighet enligt första och andra styckena omfattar inte

1. sådana elever som väljer att gå i en annan grundskola än den som kommunen annars skulle ha placerat dem i om något önskemål om en viss skola inte framställts, eller

2. sådana elever som avses i 8 och 8 a §§.

För sådana elever som avses i 8 § första stycket skall den mottagande kommunen under samma förutsättningar som gäller för elever som är hemmahörande i kommunen sörja för kostnadsfri skolskjuts inom den kommunen. Kostnaden härför ingår i de utbildningskostnader som avses i 8 §. Lag (1998:1829).

8 § En kommun skall i sin grundskola även ta emot en elev för vars grundskoleutbildning kommunen inte är skyldig att sörja, om eleven med hänsyn till sina personliga förhållanden har särskilda skäl att få gå i den kommunens grundskola. En kommun som på grund av sådan skyldighet tar emot en elev har rätt till ersättning för sina kostnader för elevens utbildning från elevens hemkommun.

Innan kommunen fattar beslut om att för visst läsår ta emot en sådan elev skall den inhämta yttrande från elevens hemkommun, om sådant yttrande inte bedöms som onödigt.

Den rätt en kommun har enligt första stycket att få ersättning för sina kostnader skall kommunen också ha i fråga om elever i sådana särskilda utbildningar som regeringen bestämmer. Vid fastställande av kostnaderna skall hänsyn tas till utgående statsbidrag. Lag (1998:1829).

8 a § Efter önskemål av vårdnadshavare har en kommun rätt att i andra fall än som avses i 5 § tredje stycket och 8 § i sin grundskola ta emot en elev från en annan kommun. I sådana fall har kommunen rätt till ersättning för elevens utbildning från elevens hemkommun. Om inte de berörda kommunerna kommer överens om annat, skall ersättningen bestämmas med hänsyn till kommunens åtagande och elevens behov efter samma grunder som hemkommunen tillämpar vid fördelning av resurser till de egna grundskolorna. Om en elev har ett omfattande behov av särskilt stöd, är hemkommunen inte skyldig att lämna bidrag för det särskilda stödet, om betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter uppstår för kommunen. Lag (1996:1044).

9 § Den som har tagits emot i en kommuns grundskola ett visst

läsår har rätt att gå kvar hela läsåret, även om de förhållanden som låg till grund för beslutet ändras under läsårets gång. Om det för eleven endast återstår en årskurs har eleven också rätt att gå kvar sista årskursen.

I fall som avses i första stycket andra meningen har den kommun där eleven går kvar rätt till ersättning för sina kostnader för elevens utbildning från elevens hemkommun. Lag (1993:800).

10 § Om en elev i grundskolan inte tillfredsställande har slutfört sista årskursen när skolplikten upphör men bedöms ha förmåga att fullfölja utbildningen, skall eleven beredas tillfälle att göra detta under högst två år efter det att skolplikten upphörde.

11 § Beslut som en kommun fattar i frågor som avses i 7 § andra stycket om åtgärder för elever som inte bor hemma, i 8 § första stycket första meningen om mottagande av en elev från en annan kommun samt i 10 § om rätt att fullfölja utbildningen får överklagas hos Skolväsendets överklagandenämnd av eleven eller företrädare för denne. Lag (1993:800).

5 kap. Gymnasieskolan

Allmänna bestämmelser

1 § I detta kapitel ges föreskrifter om sådan utbildning inom det offentliga skolväsendet för barn och ungdom som är avsedd att påbörjas av ungdomar efter avslutad grundskoleutbildning eller motsvarande fram till och med det första kalenderhalvåret det år de fyller tjugo år. Denna utbildning bildar gymnasieskolan.

I 13 § ges dessutom föreskrifter om mottagande i gymnasieskolan av vissa elever från särskolan.

Bestämmelserna i detta kapitel gäller endast ungdomar som är bosatta i landet, om inte regeringen föreskriver annat. Lag (1992:598).

2 § Eleverna skall ha inflytande över hur deras utbildning utformas. Lag (1991:1107).

3 § Utbildningen i gymnasieskolan skall utgöras dels av utbildning på nationella program, som är avsedda att kunna genomgå på tre läsår, dels av utbildning på specialutformade program, som också är avsedda att kunna genomgå på tre läsår, dels av individuella program.

Styrelsen för utbildningen får besluta att utbildningen på nationella och specialutformade program får fördelas på en längre tid än tre läsår. Efter regeringens medgivande får styrelsen besluta att utbildningen får fördelas på kortare tid än tre läsår.

Inom de nationella programmen kan finnas utbildningar med olika inriktningar. Dessa kan vara nationellt eller lokalt fastställda. Regeringen får meddela närmare föreskrifter om dem. Lag (2000:445).

4 § De nationella programmen skall vara grund för fortsatt utbildning på högskolenivå och för yrkesverksamhet.

Vilka de nationella programmen är framgår av bilaga 1.

Varje kommun skall informera om de nationella programmen och om möjligheterna att få utbildning på specialutformade eller individuella program. Lag (1999:180).

4 a § Ett specialutformat program skall i fråga om utbildningens nivå motsvara ett nationellt program och därmed kunna ligga till grund för fortsatt utbildning på högskolenivå eller för yrkesverksamhet. Det kan utformas individuellt för en elev eller gemensamt för en grupp elever.

Styrelsen för utbildningen skall fastställa en plan för varje specialutformat program. Om programmet är avsett för en grupp elever, skall styrelsen även fastställa program mål. Lag (1999:180).

4 b § Ett individuellt program skall först och främst förbereda eleven för studier på ett nationellt program eller ett specialutformat program.

Ett individuellt program kan

1. särskilt inriktas mot studier på ett nationellt eller specialutformat program (programinriktat individuellt program),

2. göra det möjligt för ungdomar att genom lärlingsutbildning förena en anställning som syftar till yrkesutbildning med studier av vissa ämnen i gymnasieskolan, och

3. möta elevers speciella utbildningsbehov.

Ett individuellt program som har ett sådant syfte som avses i första stycket kan utformas för en grupp elever.

Ett programinriktat individuellt program skall utformas för en grupp elever.

Utbildningen på ett individuellt program skall följa en plan, som skall fastställas av styrelsen för utbildningen. I fråga om sådana individuella program som avses i andra stycket 2 får regeringen föreskriva att utbildningen i skolan skall omfatta minst vissa ämnen. Lag (1999:887).

4 c § Omfattningen av studierna på nationella och specialutformade program betecknas med gymnasiepoäng. Vissa bestämmelser om utbildningens omfattning på de nationella och specialutformade programmen (poängplan) framgår av bilaga 2. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om tillämpningen av poängplanen.

Utbildningen inom varje ämne sker i form av en eller flera kurser. För varje kurs skall det anges hur många gymnasiepoäng den omfattar.

Efter varje kurs har eleven rätt att få betyg. Har eleven enligt detta betyg minst uppfyllt kurskraven är kommunen inte skyldig att erbjuda eleven ytterligare utbildning inom den kursen. Lag (1999:180).

4 d § Elever på det estetiska programmet, naturvetenskapsprogrammet och samhällsvetenskapsprogrammet har rätt till minst 2 180 undervisningstimmar om 60 minuter och

elever på övriga nationella program har rätt till 2 430 timmar om 60 minuter (garanterad undervisningstid).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om garanterad undervisningstid för specialutformade program samt om avsteg från den garanterade undervisningstiden enligt första stycket. Lag (2000:1438).

Erbjudande om utbildning på de nationella programmen

5 § Varje kommun är skyldig att erbjuda utbildning på nationella program för samtliga de ungdomar i kommunen som avses i 1 § första stycket förutsatt att de

1. har slutfört sista årskursen i grundskolan eller motsvarande och har godkända betyg i svenska alternativt svenska som andraspråk, engelska och matematik eller på annat sätt förvärvat likvärdiga kunskaper, samt

2. inte tidigare har gått igenom utbildning på ett nationellt program i gymnasieskolan eller en i förhållande därtill likvärdig utbildning eller avlagt International Baccalaureate (IB).

Erbjudandet skall omfatta ett allsidigt urval av nationella program. Antalet platser på de olika programmen skall anpassas med hänsyn till elevernas önskemål. Detsamma gäller de olika inriktningarna inom programmen.

Erbjudandet skall avse utbildning som anordnas inom kommunen eller i en annan kommun eller ett landsting i enlighet med samverkansavtal. Två eller flera kommuner som gemensamt erbjuder en utbildning på ett nationellt program bildar ett samverkansområde för den utbildningen. Kommuner som har slutit samverkansavtal med ett landsting om en viss utbildning bildar ett samverkansområde för den utbildningen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får bestämma att särskilda krav på förkunskaper skall gälla för vissa utbildningar. Lag (1999:180).

6 § Landstingen får anordna utbildning på sådana nationella program som avser naturbruk och omvårdnad.

Efter överenskommelse med en kommun får ett landsting även anordna utbildning på andra nationella program. Lag (1996:566).

6 a § När en kommun erbjuder utbildning på ett nationellt program får kommunen också erbjuda garanti för att eleven senare skall tas in på en utbildning med en viss inriktning inom ett nationellt program. Detsamma gäller om ett landsting erbjuder utbildning på ett nationellt program.

Regeringen får föreskriva att en sådan garanti skall ges inom vissa program. Lag (1999:180).

7 § För svårt rörelsehindrade ungdomar får de kommuner som regeringen bestämmer i sin gymnasieskola anordna speciellt anpassad utbildning (gymnasieskola med Rh-anpassad utbildning).

Särskilda bestämmelser om Rh-anpassad utbildning finns i 27-32 §§.

Mottagande av sökande till de nationella programmen

8 § Den som av sin hemkommun skall erbjudas gymnasieutbildning på ett nationellt program enligt 5 § första stycket är behörig sökande till en sådan utbildning var som helst i landet.

Av behöriga sökande till de nationella program som anordnas i en kommun eller för ett samverkansområde skall i första hand tas emot de som är hemmahörande i den kommun som anordnar utbildningen och de som är hemmahörande i en kommun som tillhör samverkansområdet för utbildningen.

Med sådana sökande som avses i andra stycket skall jämföras

1. de som med hänsyn till sina personliga förhållanden har särskilda skäl att få gå i den gymnasieskola dit de har sökt,

2. de som är hemmahörande i en kommun som inte erbjuder det sökta programmet och

3. de som har sökt till gymnasieskolan ifråga under återopande av att där, inom det sökta programmet, anordnas en utbildning med en nationellt fastställd inriktning som inte erbjuds av hemkommunen. Lag (1999:180).

9 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får för vissa utbildningar fastställa det område från vilket sökanden i första hand skall tas emot och hur många platser dessa utbildningar får omfatta. Lag (1995:356).

10 § Innan en kommun eller ett landsting tar emot en sökande som inte är hemmahörande i kommunen eller i samverkansområdet för utbildningen skall yttrande inhämtas från sökandes hemkommun. Yttrande behöver dock inte inhämtas, om det med hänsyn till tidigare yttrande är onödigt. Lag (1991:1684).

11 § Styrelsen för utbildningen i den anordnande kommunen eller landstinget beslutar om någon sökande inte skall tas emot därför att han inte är behörig.

Styrelsen för utbildningen beslutar också om mottagande av en sökande som inte är hemmahörande i kommunen eller samverkansområdet för utbildningen.

Styrelsens beslut enligt första och andra styckena får överklagas hos Skolväsendets överklagandenämnd av sökanden. Lag (1991:1684).

12 § En ansökan om att tas in på ett nationellt program skall skickas till styrelsen för utbildningen i den sökandes hemkommun. Om ansökan avser ett nationellt program som anordnas av en annan kommun eller av ett landsting, skall styrelsen omedelbart sända ansökan vidare till styrelsen för utbildningen där. Lag (1991:1684).

Erbjudande om utbildning på specialutformade eller individuella program

13 § Varje kommun är skyldig att erbjuda gymnasieutbildning i form av specialutformade program eller individuella program för de ungdomar i kommunen som avses i 1 § och som inte har tagits in på något nationellt program i gymnasieskolan eller en likvärdig utbildning eller har avlagt International Baccalaureate (IB). Detsamma gäller den som har tagits emot på

ett nationellt program i gymnasieskolan eller till en likvärdig utbildning men som har avbrutit utbildningen där. I fråga om elever från särskolan gäller skyldigheten dock endast individuella program och endast om eleven vid prövning enligt 6 kap. 7 § inte tas emot i särskolan, därför att eleven bedöms kunna gå i gymnasieskolan.

Ett erbjudande enligt första stycket får avse utbildning som anordnas av hemkommunen eller av en annan kommun eller ett landsting. Utbildning som anordnas av en annan kommun eller ett landsting och som avser en grupp elever enligt vad som anges i 4 a och 4 b §§ får erbjudas inom ramen för ett samverkansavtal. Två eller flera kommuner som gemensamt erbjuder utbildning för en grupp elever bildar ett samverkansområde för den utbildningen. Kommuner som har slutit samverkansavtal med ett landsting om en viss utbildning för en grupp elever bildar ett samverkansområde för den utbildningen. Lag (1999:887).

13 a § Efter överenskommelse med en kommun får ett landsting anordna utbildning på specialutformade och individuella program. Lag (1999:887).

13 b § En kommun eller ett landsting som anordnar utbildning för en grupp elever är skyldig att ta emot en behörig sökande till utbildningen, om den sökande hör hemma i kommunen eller samverkansområdet för utbildningen eller om hemkommunen har åtagit sig att svara för kostnaderna för utbildningen.

De behörighetskrav som anges i 5 § första stycket 1 och 2 för nationella program gäller även för specialutformade program. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om behörighetskrav för sådana program. Lag (1997:575).

13 c § En ansökan om att tas in på en utbildning som är avsedd för en grupp elever skall skickas till styrelsen för utbildningen i den sökandes hemkommun. Om ansökan avser en utbildning som anordnas av en annan kommun eller ett landsting, skall styrelsen omedelbart sända ansökan vidare till styrelsen för utbildningen där. Till ansökan skall styrelsen foga ett yttrande där det framgår om hemkommunen åtar sig att svara för kostnaderna för elevens utbildning, om inte hemkommunen tillhör samverkansområdet för utbildningen. Lag (1997:575).

13 d § Frågan om att ta emot en sökande till utbildning som är avsedd för en grupp elever prövas av styrelsen för utbildningen i den anordnande kommunen eller landstinget. Styrelsens beslut får överklagas till Skolväsendets överklagandenämnd av den sökande. Lag (1997:575).

14 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att vissa utbildningar skall utgöra specialutformade eller individuella program som står öppna för sökande från hela landet och hur många platser dessa utbildningar får omfatta. Lag (1995:356).

Intagning av elever

15 § Styrelsen för utbildningen ansvarar för intagningen till de olika utbildningar som anordnas inom kommunen eller landstinget, om inte annat följer av föreskrifter av regeringen.

Intagningsorganisationen får vara gemensam med en annan kommun och gemensam för gymnasieskolan och gymnasial vuxenutbildning.

Föreskrifter om urval mellan behöriga sökande meddelas av regeringen.

Beslut om intagning får inte överklagas. Lag (1991:1684).

Elevernas rätt att fullfölja sin utbildning

16 § Den som tagits in på ett nationellt program i gymnasieskolan och påbörjat det, har rätt att fullfölja sin utbildning på det programmet i kommunen eller inom samverkansområdet eller, om utbildningen har ett landsting som huvudman, inom det landstingsområdet. Detta gäller även om de förhållanden som låg till grund för mottagandet ändras under studietiden.

Dessa bestämmelser gäller också i fråga om utbildning med en sådan inriktning som avses i 3 § tredje stycket, om eleven har tagits in på ett program och därvid getts garanti för att senare bli intagen till en sådan utbildning.

Rätten att fullfölja utbildningen enligt första stycket gäller även efter ett studieavbrott på högst ett läsår för studier utomlands. Detsamma gäller i fråga om sådan garanti som avses i andra stycket, om inte skolhuvudmannen vid utfärdandet av garantin gjort uttryckligt förbehåll mot dess giltighet i händelse av studieavbrott. Lag (1999:180).

17 § En elev, som har tagits in på ett nationellt program eller på en utbildning med en viss inriktning inom ett sådant program och påbörjat utbildningen men som därefter flyttar från kommunen eller samverkansområdet för utbildningen, har rätt att fullfölja utbildningen på det påbörjade programmet eller inriktningen där den nya hemkommunen erbjuder sådan utbildning. Erbjuder den nya hemkommunen inte programmet eller utbildning med den inriktningen har eleven rätt att efter eget val fullfölja sin utbildning i en annan kommun eller ett landsting som anordnar utbildningen. Lag (1999:180).

18 § Elever som önskar fullfölja sin utbildning med en sådan nationellt fastställd inriktning inom ett nationellt program som inte erbjuds av deras hemkommun bör, om det finns plats, få flytta till gymnasieskolan i en kommun eller ett landsting där den önskade utbildningen anordnas. Styrelsen för utbildningen i den kommun eller det landsting där utbildningen anordnas beslutar om sådant mottagande av en elev.

Styrelsens beslut får inte överklagas. Lag (1999:180).

19 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad som krävs för att få påbörja en kurs och om begränsningar i rätten att gå om en kurs. Lag (1995:879).

20 § Den som har påbörjat en utbildning på ett specialutformat eller ett individuellt program i en kommun har rätt att fullfölja programmet enligt den plan som fanns när utbildningen inleddes. Samma rätt har den som har påbörjat ett specialutformat program i ett landsting.

Om eleven har medgivit att programmet ändras, har han rätt att

fullfölja utbildningen på det ändrade programmet.

Rätten att fullfölja utbildningen gäller även efter ett studieuppehåll på högst ett läsår för studier utomlands. Lag (1997:575).

Kostnader

21 § Utbildningen i gymnasieskolan skall vara avgiftsfri för eleverna. De skall utan kostnad ha tillgång till böcker, verktyg och andra hjälpmedel som behövs för en tidsenlig utbildning. Huvudmannen får dock besluta att eleverna skall hålla sig med enstaka egna hjälpmedel. I verksamheten får också förekomma enstaka inslag som kan medföra en obetydlig kostnad för eleverna.

Interkommunal ersättning

22 § En kommun som i sin gymnasieskola på ett nationellt program har tagit in en elev som inte är hemmahörande i kommunen eller i samverkansområdet för utbildningen, har rätt till ersättning för sina kostnader för elevens utbildning från elevens hemkommun.

23 § Ett landsting som i sin gymnasieskola på ett nationellt program har tagit in en elev som inte är hemmahörande i en kommun som har samverkansavtal med landstinget, har rätt till ersättning för sina kostnader för elevens utbildning från elevens hemkommun. Lag (1996:566).

24 § I fall som avses i 22 och 23 §§ är dock hemkommunen inte skyldig att betala ersättning, om det är fråga om

1. ett nationellt program eller utbildning med en nationellt fastställd inriktning inom ett sådant program som kommunen själv erbjuder, utom då eleven har tagits emot med stöd av 8 § tredje stycket 1 och 3 eller 29 §, eller

2. utbildning med en lokalt fastställd inriktning inom de nationella programmen. Lag (1999:180).

25 § När det gäller utbildning för döva, hörselskadade och svårt rörelsehindrade elever får regeringen fastställa den extra ersättning som skall lämnas för dessa elever.

26 § Regeringen får föreskriva om skyldighet för hemkommunerna att betala ersättning till den anordnande kommunen för sådan utbildning som avses i 9 och 14 §§. Regeringen får vidare föreskriva om sådan skyldighet för hemkommunerna när det gäller sådana individuella program som avses i 4 b § andra stycket 2. Lag (1999:887).

26 a § En elevs hemkommun är skyldig att betala ersättning för kostnader för elevens utbildning till anordnare av utbildning som leder fram till International Baccalaureate (IB). Skyldigheten gäller dock endast utbildning för sådana elever som hemkommunen var skyldig att erbjuda gymnasieutbildning vid den tidpunkt då IB-utbildningen började och endast om utbildningsanordnarens avgifter till International Baccalaureate Office (IBO) betalas av staten.

Om parterna inte kommer överens om annat skall ersättning utgå med ett belopp som regeringen eller den myndighet regeringen

bestämmer beslutar. Lag (1993:370).

Utbildning som är speciellt anpassad för svårt rörelsehindrade ungdomar (Rh-anpassad utbildning) m.m.

27 § I denna lag avses med svårt rörelsehindrad den vars rörelsehinder ensamt eller i kombination med annat funktionshinder medför att han eller hon

1. för att kunna följa ett program i gymnasieskolan behöver tillgång till en gymnasieskola med Rh-anpassad utbildning, och
2. har behov av habilitering och i vissa fall har behov av boende i elevhem och omvårdnad i boendet. Lag (2002:137).

28 § Ungdomar som är svårt rörelsehindrade har rätt att få utbildning vid en sådan gymnasieskola med Rh-anpassad utbildning som avses i 7 § om de

1. har slutfört sista årskursen i grundskolan eller motsvarande,
2. kan påbörja utbildningen senast under första halvåret det kalenderår då de fyller 21 år, och
3. uppfyller de övriga behörighetsvillkor som regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer föreskrivit för utbildningen.

Bestämmelsen i första stycket 1 gäller inte utbildning på ett individuellt program. För rätt till sådan utbildning krävs att grundskoleutbildningen eller motsvarande har avslutats. Lag (2002:137).

29 § En sådan gymnasieskola med Rh-anpassad utbildning som avses i 7 § skall ta emot sökande från hela landet till den speciellt anpassade utbildningen.

30 § Frågor om intagning till Rh-anpassad utbildning vid vissa gymnasieskolor och andra frågor om rätt till sådan utbildning enligt 7 § prövas av en särskild nämnd, gemensam för sådana gymnasieskolor.

Nämndens beslut i fråga om intagning eller i övrigt om rätt till utbildning får överklagas endast av den som begärt utbildningen. Beslutet överklagas hos Skolväsendets överklagandenämnd. Ett beslut får dock inte överklagas såvitt det gäller placering vid en viss gymnasieskola. Lag (1999:886).

31 § Avgifter får inte tas ut från eleverna för insatser för omvårdnad i boendet och habilitering som tillhandahålls av staten, kommun eller landsting i anslutning till en gymnasieskola med Rh-anpassad utbildning. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för kost och logi. Lag (1999:886).

31 a § Hemkommunen skall betala ersättning för kostnader för boende och omvårdnad i boendet. Hemlandstinget, i förekommande fall hemkommunen, skall betala ersättning för kostnader för habilitering. Ersättningarna skall betalas till den huvudman som enligt avtal med staten svarar för verksamheten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om sådana ersättningar.
Lag (1999:886).

32 § Regeringen får föreskriva att utbildningen på nationella och specialutformade program får fördelas på fler än tre läsår när det gäller utbildning för döva, hörselskadade och svårt rörelsehindrade. Lag (1999:886).

Stöd till inackordering

33 § Till elever i gymnasieskolan som behöver inackordering till följd av skolgången skall hemkommunen lämna ekonomiskt stöd. Skyldigheten gäller till och med det första kalenderhalvåret det år då ungdomarna fyller tjugo år. Stödet skall avse boende, fördyrat uppehälle och resor till och från hemmet. Stödet skall ges kontant eller på annat lämpligt sätt enligt kommunens bestämmande. Om stödet ges kontant, skall det utgå med lägst 1/30 av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för varje hel kalendermånad under vilken eleven bor inackorderad. Beloppet får avjämnas till närmast lägre hela tiotal kronor.

Första stycket gäller dock inte de elever som avses i 27 §. Första stycket gäller inte heller i fråga om utlandssvenska elever som får inackorderingstillägg enligt studiestödslagen (1999:1395).

I 31 a § finns bestämmelser om hemkommunens skyldighet att utge ersättning för vissa kostnader för elever som genomgår Rh-anpassad utbildning. Lag (2000:1439).

6 kap. Särskolan

1 § Utbildningen i särskolan syftar till att ge utvecklingsstörda barn och ungdomar en till varje elevs förutsättningar anpassad utbildning som så långt det är möjligt motsvarar den som ges i grundskolan och gymnasieskolan. Lag (1993:800).

2 § Eleverna skall ha inflytande över hur deras utbildning utformas. Omfattningen och utformningen av elevernas inflytande skall anpassas efter deras ålder, mognad och förutsättningar i övrigt.

3 § Särskolan omfattar obligatorisk särskola (grundsärskola och träningsskola) samt gymnasiesärskola (nationella, specialutformade och individuella program).

Grundsärskolan och träningsskolan skall ha tio årskurser. Träningsskolan är avsedd för elever som inte kan gå i grundsärskolan. Styrelsen för särskolan avgör om en elev som tas emot i särskolan skall gå i grundsärskolan eller träningsskolan.

En elev som började fullgöra sin skolplikt det kalenderår då eleven fyllde åtta år har, när skolplikten upphör, rätt att få fortsatt utbildning i årskurs 9 i den obligatoriska särskolan. Lag (1997:1212).

3 a § De ungdomar som har slutfört årskurs 9 i särskolan har rätt att få fortsatt utbildning i årskurs 10 i den obligatoriska särskolan. Lag (1992:598).

4 § Utbildningen i särskolan skall vara avgiftsfri för eleverna. De skall utan kostnad ha tillgång till böcker, skrivmateriel, verktyg och andra hjälpmedel som behövs för en tidsenlig utbildning. I verksamheten får dock förekomma enstaka inslag som kan föranleda en obetydlig kostnad för eleven.

4 a § Eleverna i den obligatoriska särskolan skall erbjudas kostnadsfria skolmåltider. Lag (1997:1212).

5 § För var och en som enligt denna lag har rätt att gå i särskolan skall hemkommunen sörja för att sådan utbildning kommer till stånd.

Denna skyldighet skall fullgöras genom att hemkommunen anordnar särskola i den omfattning som krävs för att bereda utbildning åt samtliga i kommunen som har rätt till sådan eller kommer överens med någon annan kommun att denna i sin särskola skall ta emot elever vars särskoleutbildning hemkommunen har att sörja för. Lag (1992:598).

6 § Varje kommun som anordnar särskola är skyldig att så långt det är möjligt organisera särskolan så att ingen elev blir tvungen att bo utanför det egna hemmet på grund av skolgången. Även i övrigt skall vid utformningen av särskoleverksamheten beaktas vad som ur kommunikationssynpunkt är ändamålsenligt för eleverna.

Vid fördelningen av elever på olika skolor med särskoleutbildning skall kommunen beakta vårdnadshavares önskemål om att deras barn skall tas emot vid en viss skola så långt det är möjligt utan att andra elevers berättigade krav på en så kort skolväg som möjligt åsidosätts eller att betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter uppstår för kommunen.

Varje kommun är skyldig att för eleverna i sin särskola anordna kostnadsfri skolskjuts, om sådan behövs med hänsyn till färdvägens längd, trafikförhållandena, elevens funktionshinder eller någon annan särskild omständighet. Kommunens skyldighet omfattar dock inte sådana elever som väljer att gå i en annan särskola än den som kommunen annars skulle ha placerat eleven i om något önskemål om en viss skola inte framställts.

I lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade finns föreskrifter om stöd och service i form av boende i familjehem eller bostad med särskild service för barn och ungdomar som behöver bo utanför föräldrahemmet. Lag (1993:800).

6 a § Efter önskemål av vårdnadshavare har en kommun rätt att i andra fall än som avses i 5 § andra stycket i sin särskola ta emot en elev från en annan kommun. I sådana fall har kommunen rätt till ersättning för elevens utbildning från elevens hemkommun. Om inte de berörda kommunerna kommer överens om annat, skall hemkommunen betala det belopp som regeringen beslutat. Lag (1996:1044).

7 § Ungdomar har rätt att efter skolpliktens upphörande tas emot i gymnasiesärskolan i utbildning som är avsedd att påbörjas fram till och med det första kalenderhalvåret det år de fyller 20 år, om styrelsen för särskolan i hemkommunen bedömt att de inte kan gå i gymnasieskolan därför att de är

utvecklingsstörda.

Varje kommun är skyldig att erbjuda sådana ungdomar utbildning under fyra år i gymnasiesärskolan.

En elev som har påbörjat utbildning i gymnasiesärskolan före utgången av det första kalenderhalvåret det år eleven fyller 20 år, har rätt att fullfölja utbildningen. Lag (1999:886).

8 § Beslut som styrelsen för utbildningen fattar enligt 7 § om att en elev inte skall tas emot i särskolan därför att denne bedöms kunna gå i gymnasieskolan trots att eleven är utvecklingsstörd får överklagas av eleven eller företrädare för denne hos Skolväsendets överklagandenämnd.

9 § Gymnasiesärskolan bygger på den obligatoriska särskolan.

Styrelsen för särskolan avgör om en elev i gymnasiesärskolan skall gå på

1. ett nationellt eller ett specialutformat program eller
2. ett individuellt program.

Styrelsen avgör vidare om eleven inom det individuella programmet skall få yrkesträning eller verksamhetsträning. Lag (1993:1478).

10 § Varje kommun skall erbjuda de elever som har bedömts kunna gå på ett nationellt program ett urval av olika program. Antalet platser på de olika programmen skall anpassas med hänsyn till elevernas önskemål.

Efter överenskommelse med en kommun får ett landsting anordna utbildning på nationella och specialutformade program.

Ett erbjudande enligt första stycket skall avse utbildning som anordnas inom kommunen eller i en annan kommun eller ett landsting i enlighet med samverkansavtal. Lag (1997:575).

10 a § Om ett landsting anordnar utbildning, gäller vad som sägs i 6 § tredje stycket om skyldighet att anordna skolskjuts för landstinget. Lag (1997:575).

11 § Den minsta garanterade undervisningstiden för varje elev skall utgöra 3 600 timmar.

Regeringen får föreskriva att utbildningen i gymnasiesärskolan skall omfatta minst vissa ämnen och omfattningen av dessa ämnen. Lag (1993:1478).

7 kap. Specialskolan

1 § Utbildningen i specialskolan skall syfta till att ge barn och ungdomar med dövhet eller hörselskada en till varje elevs förutsättningar anpassad utbildning som så långt det är möjligt motsvarar den utbildning som ges i grundskolan. Lag (1999:886).

2 § Eleverna skall ha inflytande över hur deras utbildning utformas. Omfattningen och utformningen av elevernas inflytande skall anpassas efter deras ålder, mognad och förutsättningar i övrigt.

3 § Specialskolan skall för utbildning på grundskolenivå ha tio årskurser. Lag (1993:1679).

4 § Utbildningen i specialskolan skall vara avgiftsfri för eleverna. De skall utan kostnad ha tillgång till böcker, skrivmateriel, verktyg och andra hjälpmedel som behövs för en tidsenlig utbildning. I verksamheten får dock förekomma enstaka inslag som kan föranleda en obetydlig kostnad för eleven.

Eleverna i specialskolan skall erbjudas kostnadsfria skolmåltider.

Staten skall svara för att eleverna i specialskolan kostnadsfritt erhåller för utbildningen erforderliga resor.

För elever i specialskolan som till följd av skolgången måste bo utanför det egna hemmet skall staten svara för att eleverna utan extra kostnader får tillfredsställande förhållanden. Lag (1997:1212).

5 § Utbildningen i specialskolan skall bedrivas vid flera särskilda enheter. För enheterna skall det finnas en gemensam styrelse. Regeringen meddelar föreskrifter om enheterna och deras upptagningsområden. Lag (1999:886).

6 § Om en elev i specialskolan inte tillfredsställande har slutfört sista årskursen när skolplikten upphör men bedöms ha förmåga att fullfölja utbildningen, skall eleven beredas tillfälle att göra detta under högst två år efter det att skolplikten upphörde. Vad som nu sagts gäller inte om eleven är utvecklingsstörd. En utvecklingsstörd elev som började fullgöra sin skolplikt det kalenderår då eleven fyllde åtta år har dock rätt att när skolplikten upphör slutföra sista årskursen. Lag (1999:886).

7 § Hemkommunen skall betala ersättning till staten för vissa kostnader för den som är elev i specialskolan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från bestämmelsen i första stycket samt om ersättningens storlek. Lag (1994:152).

8 § Beslut av styrelsen för utbildningen enligt 4 § fjärde stycket om åtgärder för elever som inte bor hemma samt enligt 6 § om rätten att fullfölja utbildningen får överklagas av eleven eller företrädare för denne hos Skolväsendets överklagandenämnd. Lag (1999:886).

8 kap. Sameskolan

1 § Utbildningen i sameskolan skall syfta till att ge samers barn en utbildning med samisk inriktning som i övrigt motsvarar utbildningen till och med årskurs 6 i grundskolan.

Särskilt stöd skall ges till elever som har svårigheter i skolarbetet.

2 § Eleverna skall ha inflytande över hur deras utbildning utformas. Omfattningen och utformningen av elevernas inflytande skall anpassas efter deras ålder och mognad.

3 § Samers barn får fullgöra sin skolplikt i sameskolan i

stället för i grundskolan. Detsamma gäller andra barn, om det finns särskilda skäl.

4 § Utbildningen i sameskolan skall vara avgiftsfri för eleverna. De skall utan kostnad ha tillgång till böcker, skrivmateriel, verktyg och andra hjälpmedel som behövs för en tidsenlig utbildning. I verksamheten får dock förekomma enstaka inslag som kan föranleda en obetydlig kostnad för eleven.

4 a § Eleverna i sameskolan skall erbjudas kostnadsfria skolmåltider. Lag (1997:1212).

5 § För elever i sameskolan som till följd av skolgången måste bo utanför det egna hemmet skall staten svara för att eleverna utan extra kostnader får tillfredsställande förhållanden.

Staten skall svara för att eleverna i sameskolan kostnadsfritt erhåller för utbildningen erforderliga resor.

6 § För sameskolan skall finnas en styrelse.

Styrelsen beslutar om intagning av elever i sameskolan. Styrelsens beslut i sådana frågor får överklagas av eleven eller företrädare för denne hos Skolväsendets överklagandenämnd.

7 § Hemkommunen skall betala ersättning till staten för vissa kostnader för den som är elev i sameskolan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om ersättningens storlek. Lag (1994:152).

9 kap. Fristående skolor

Godkännande m.m.

1 § Skolplikt får fullgöras i en fristående skola, om skolan är godkänd enligt 2 §.

Ärenden om godkännande av fristående skolor som motsvarar grundskolan eller särskolan prövas av Statens skolverk.

Ärenden om godkännande av fristående skolor som motsvarar specialskolan prövas av styrelsen för specialskolan. Lag (1999:886).

2 § En fristående skola, vars utbildning ger kunskaper och färdigheter som till art och nivå väsentligen svarar mot de kunskaper och färdigheter som grundskolan, särskolan respektive specialskolan skall förmedla, skall godkännas, om

1. skolan även i övrigt svarar mot de allmänna mål och den värdegrund som gäller för utbildning inom det offentliga skolväsendet,
2. huvudmannen för skolan har förutsättningar att bedriva verksamheten i enlighet med ovan angivna villkor,
3. skolan står öppen för alla barn som enligt denna lag har rätt till utbildning inom motsvarande skolform i det offentliga skolväsendet, med undantag för sådana barn vilkas mottagande skulle medföra att betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter uppstår för skolan,

4. skolan har minst 20 elever, om det inte finns särskilda skäl för ett lägre elevantal,

5. skolan, om den motsvarar särskolan eller specialskolan, bereder eleverna de omsorger som behövs,

6. skolan för undervisningen använder lärare, förskollärare eller fritidspedagoger som har en utbildning avsedd för den undervisning de i huvudsak skall bedriva, dock med undantag för fall då personer med sådan utbildning inte finns att tillgå eller det finns något annat särskilt skäl med hänsyn till eleverna, och

7. skolan uppfyller de ytterligare villkor som regeringen föreskriver i fråga om utbildningen vid fristående skolor och om antagningen till och ledningen av sådana skolor.

En fristående skola som avses i denna paragraf får inom ramen för vad som sägs i första stycket 1 ha en konfessionell inriktning.

Ett godkännande kan avse vissa årskurser. Lag (2002:159).

3 § Ett barn får fullgöra sin skolplikt i en godkänd fristående skola som motsvarar särskolan endast om styrelsen för särskolan i barnets hemkommun har bedömt att barnet inte kan nå upp till grundskolans kunskapsmål därför att det är utvecklingsstört. Lag (1995:1248).

4 § Om ett barn har ett sådant funktionshinder som enligt 3 kap. 3 § kan vara grund för mottagande i specialskolan, får barnet fullgöra sin skolplikt i en godkänd fristående skola som motsvarar specialskolan endast om

1. skolan är godkänd för elever som har samma funktionshinder som barnet eller

2. huvudmannen för specialskolan bedömer att barnet ändå kan tillgodogöra sig utbildningen vid skolan. Lag (1995:1248).

5 § Den som endast för en kortare tid är bosatt i landet eller den som har andra skäl att få utbildning i en internationell skola får fullgöra sin skolplikt i en sådan skola, om skolan är godkänd för ändamålet av Statens skolverk. Detta gäller dock inte sådana barn som avses i 3 kap. 3 § andra och tredje styckena.

Med internationell skola avses en fristående skola som har en annan internationell inriktning än den som får finnas i grundskolan eller i en fristående skola som motsvarar grundskolan. För godkännande krävs att skolans utbildning som helhet betraktad är likvärdig med grundskolans. Skolan skall förmedla kunskaper och färdigheter som underlättar fortsatt skolgång utomlands. Undervisning i svenska språket och om svenska förhållanden skall meddelas i den omfattning som de i landet för kortare tid bosatta eleverna behöver.

Regeringen får medge att en internationell skola tar emot andra barn än sådana som avses i första stycket för att de skall fullgöra skolplikten vid skolan. Lag (1996:1044).

Tilldelning av bidrag m.m.

6 § En godkänd fristående skola som motsvarar grundskolan skall av Statens skolverk förklaras berättigad till sådant bidrag som avses i tredje stycket. Förklaring skall dock inte lämnas, om skolans verksamhet skulle innebära påtagliga negativa följder för skolväsendet i den kommun där skolan är belägen eller skolan tar ut avgifter i strid med 7 §.

För att en nystartad skola skall ha rätt till bidrag gäller att skolan har ansökt om att bli godkänd före den 1 april kalenderåret innan skolan startar. Motsvarande gäller, om en skola har godkänts för utbildning för vissa årskurser och ansöker om att bli godkänd för ytterligare årskurser.

För varje elev som genomgår utbildning motsvarande den som ges i grundskolan lämnas bidrag av hemkommunen. Bidraget skall bestämmas med hänsyn till skolans åtagande och elevens behov efter samma grunder som kommunen tillämpar vid fördelning av resurser till de egna grundskolorna. Om en elev har ett omfattande behov av särskilt stöd, är kommunen inte skyldig att lämna bidrag för det särskilda stödet, om betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter uppstår för kommunen.

Vad som sägs i första-tredje styckena gäller inte de fristående skolor för vilka regeringen har beslutat om statsbidrag genom särskilda föreskrifter eller andra särskilda beslut och inte heller skolor, för vilka huvudmannen skriftligen har avstått från medelstilldelning. Kommunens skyldighet enligt tredje stycket gäller inte, om statsbidrag lämnas för en utlandssvensk elevs utbildning. Om bidraget avser en asylsökande elev eller en annan elev som vistas i Sverige under liknande omständigheter, skall kommunen i stället för vad som anges i tredje stycket betala det belopp som regeringen har föreskrivit. Lag (2001:799).

6 a § En godkänd fristående skola som motsvarar särskolan skall av Statens skolverk förklaras berättigad till sådant bidrag som avses i tredje stycket. Förklaring skall dock inte lämnas, om skolans verksamhet skulle innebära påtagliga negativa följder för skolväsendet i den kommun där skolan är belägen eller skolan tar ut avgifter i strid med 7 §.

För att en nystartad skola skall ha rätt till bidrag gäller att skolan har ansökt om att bli godkänd före den 1 april kalenderåret innan skolan startar. Motsvarande gäller, om en skola har godkänts för utbildning för vissa årskurser och ansöker om att bli godkänd för ytterligare årskurser.

För varje elev som genomgår utbildning motsvarande den som ges i särskolan lämnas bidrag av hemkommunen. Bidraget skall bestämmas med hänsyn till skolans åtagande och elevens behov efter samma grunder som kommunen tillämpar vid fördelning av resurser till de egna särskolorna. Om en elev har ett omfattande behov av särskilt stöd, är kommunen inte skyldig att lämna bidrag för det särskilda stödet, om betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter uppstår för kommunen.

Vad som sägs i första-tredje styckena gäller inte de fristående skolor för vilka huvudmannen skriftligen har avstått från medelstilldelning. Om bidraget avser en asylsökande elev eller en annan elev som vistas i Sverige under liknande

omständigheter, skall kommunen i stället för vad som anges i tredje stycket betala det belopp som regeringen har föreskrivit. Lag (2002:159).

7 § Utbildningen vid fristående skolor, som får bidrag enligt 6 eller 6 a §, skall vara avgiftsfri för de elever som bidragen avser. Eleverna skall utan kostnad ha tillgång till böcker, skrivmateriel, verktyg och andra hjälpmedel som behövs för en tidsenlig utbildning. I verksamheten får dock förekomma enstaka inslag som kan föranleda en obetydlig kostnad för eleverna. Eleverna skall också erbjudas kostnadsfria skolmåltider.

Skolan får inte ta ut avgifter i samband med ansökan om plats i en utbildning som avses i första stycket. Lag (2002:159).

8 § Om en fristående skola lämnar utbildning som ger kunskaper och färdigheter som till art och nivå väsentligen svarar mot de kunskaper och färdigheter som gymnasieskolan skall förmedla på nationella eller specialutformade program, skall Statens skolverk förklara skolan berättigad till bidrag som avses i 8 a § i fråga om utbildningen. Förklaring får dock lämnas endast om

1. skolan även i övrigt svarar mot de allmänna mål och den värdegrund som gäller för utbildning inom det offentliga skolväsendet,
2. huvudmannen för skolan har förutsättningar att bedriva verksamheten i enlighet med ovan angivna villkor,
3. skolan står öppen för alla ungdomar som har rätt till motsvarande utbildning i gymnasieskolan enligt denna lag, med undantag för sådana ungdomar vilkas mottagande skulle medföra att betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter uppstår för skolan,
4. skolan för undervisningen använder lärare som har en utbildning avsedd för den undervisning de i huvudsak skall bedriva, dock med undantag för fall då personer med sådan utbildning inte finns att tillgå eller det finns något annat särskilt skäl med hänsyn till eleverna, och
5. skolan uppfyller de ytterligare villkor som regeringen föreskriver i fråga om utbildningen vid fristående skolor och om antagningen till och ledningen av sådana skolor.

En förklaring enligt första stycket skall inte lämnas i fråga om utbildning som skulle innebära påtagliga negativa följder för skolväsendet i den kommun där skolan är belägen eller i närliggande kommuner.

En fristående skola som avses i denna paragraf får inom ramen för vad som sägs i första stycket 1 ha en konfessionell inriktning.

En förklaring om rätt till bidrag skall innehålla uppgift om till vilket nationellt program i gymnasieskolan som utbildningen i bidragshänseende skall hänföras. Lag (2002:159).

8 a § För varje elev som genomgår sådan utbildning som avses i 8 § lämnas bidrag av hemkommunen. Kommunens skyldighet gäller endast utbildning för sådana elever som hemkommunen var skyldig att erbjuda gymnasieutbildning vid den tidpunkt då utbildningen

började.

Om utbildningen i bidragshänseende har hänförts till ett sådant nationellt program som elevens hemkommun anordnar, skall bidraget bestämmas efter samma grunder som kommunen tillämpar vid fördelning av resurser till det programmet i de egna gymnasieskolorna. När bidraget bestäms skall hänsyn tas till den fristående skolans åtagande och elevens behov. Om en elev har ett omfattande behov av särskilt stöd, är kommunen inte skyldig att lämna bidrag för det särskilda stödet, om betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter uppstår för kommunen.

Om elevens hemkommun inte anordnar ett sådant program som avses i andra stycket, men den kommun där den fristående skolan är belägen (lägeskommunen) gör det, skall bidraget bestämmas efter samma grunder som lägeskommunen tillämpar vid fördelning av resurser till det programmet i lägeskommunens gymnasieskolor. Hemkommunen skall ta hänsyn till den fristående skolans åtagande och elevens behov. Om en elev har ett omfattande behov av särskilt stöd, är kommunen inte skyldig att lämna bidrag för det särskilda stödet, om betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter uppstår för kommunen.

I andra fall än som avses i andra och tredje styckena, skall elevens hemkommun betala det belopp som regeringen eller den myndighet som regeringen bestämt har föreskrivit. För en elev som har ett omfattande behov av särskilt stöd skall kommunen därutöver lämna ett extra bidrag. Kommunen är dock inte skyldig att lämna extra bidrag, om betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter uppstår för kommunen.

Kommunens skyldighet att lämna bidrag till skolan gäller inte, om statsbidrag lämnas för en utlandssvensk elevs utbildning. Om bidraget avser en asylsökande elev eller en annan elev som vistas i Sverige under liknande omständigheter, skall kommunen i stället för vad som anges i andra-fjärde styckena betala det belopp som regeringen har föreskrivit särskilt.
Lag (2002:159).

8 b § Om en fristående skola lämnar utbildning som ger kunskaper och färdigheter som till art och nivå väsentligen svarar mot de kunskaper och färdigheter som gymnasiesärskolan skall förmedla, skall Statens skolverk förklara skolan berättigad till bidrag som avses i 8 c § i fråga om utbildningen. Förklaring får dock lämnas endast om

1. skolan även i övrigt svarar mot de allmänna mål och den värdegrund som gäller för utbildning inom det offentliga skolväsendet,

2. huvudmannen för skolan har förutsättningar att bedriva verksamheten i enlighet med ovan angivna villkor,

3. skolan står öppen för alla ungdomar som har rätt till utbildning i gymnasiesärskolan, med undantag för sådana ungdomar vilkas mottagande skulle medföra att betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter uppstår för skolan,

4. skolan för undervisningen använder lärare som har en utbildning avsedd för den undervisning de i huvudsak skall bedriva, dock med undantag för fall då personer med sådan

utbildning inte finns att tillgå eller det finns något annat särskilt skäl med hänsyn till eleverna, och

5. skolan uppfyller de ytterligare villkor som regeringen föreskriver i fråga om utbildningen vid fristående skolor och om antagningen till och ledningen av sådana skolor.

En förklaring enligt första stycket skall inte lämnas i fråga om utbildning som skulle innebära påtagliga negativa följder för skolväsendet i den kommun där skolan är belägen eller i närliggande kommuner.

En fristående skola som avses i denna paragraf får inom ramen för vad som sägs i första stycket 1 ha en konfessionell inriktning. Lag (2002:159).

8 c § För varje elev som genomgår sådan utbildning som avses i 8 b § lämnas bidrag av hemkommunen. Kommunens skyldighet gäller endast utbildning för sådana elever som hemkommunen var skyldig att erbjuda utbildning i gymnasiesärskolan vid den tidpunkt då utbildningen började.

Om den fristående skolan inte kommer överens om annat med elevernas hemkommuner, skall dessa betala det belopp som regeringen beslutat.

Om bidraget avser en asylsökande elev eller en annan elev som vistas i Sverige under liknande omständigheter, skall kommunen i stället för vad som anges i andra stycket betala det belopp som regeringen har föreskrivit. Lag (2001:799).

9 § Om inte kommunen och skolan har kommit överens om annat, skall bidraget enligt 8 c § beräknas för ett bidragsår i sänder. Varje bidragsår börjar den 1 januari.

För att en fristående skola som avses i 8 eller 8 b § skall ha rätt till bidrag gäller att skolan har ansökt om att bli förklarad som bidragsberättigad före den 1 april kalenderåret innan det år utbildningen startar. Lag (2002:159).

10 § Utbildningen vid fristående skolor, som får bidrag enligt 8 §, skall vara avgiftsfri för de elever som bidragen avser. Eleverna skall utan kostnad ha tillgång till böcker, verktyg och andra hjälpmedel som behövs för en tidsenlig utbildning. Skolan får dock besluta att eleverna skall hålla sig med enstaka egna hjälpmedel. I verksamheten får också förekomma enstaka inslag som kan medföra en obetydlig kostnad för eleverna.

Utbildningen vid fristående skolor, som får bidrag enligt 8 b §, skall vara avgiftsfri för de elever som bidragen avser. Eleverna skall utan kostnad ha tillgång till böcker, skrivmateriel, verktyg och andra hjälpmedel som behövs för en tidsenlig utbildning. I verksamheten får dock förekomma enstaka inslag som kan föranleda en obetydlig kostnad för eleven.

Skolan får inte ta ut avgifter i samband med ansökan om plats i en utbildning som avses i första eller andra stycket. Lag (2002:159).

Tillsyn m.m.

11 § Fristående skolor som avses i 1 och 5 §§ skall i fråga om

sin utbildning för skolpliktiga elever stå under tillsyn av Statens skolverk och vara skyldiga att delta i den uppföljning och utvärdering av skolväsendet som genomförs av Skolverket. Skolverkets tillsyn skall också omfatta kontroll av att huvudmannen iakttar sina skyldigheter enligt lagen (2000:873) om registerkontroll av personal inom förskoleverksamhet, skola och skolbarnsomsorg.

I fråga om fristående skolor som får bidrag enligt 6 eller 6 a § skall den kommun där skolan är belägen ha rätt till insyn i verksamheten. Sådana skolor är skyldiga att i den utsträckning som kommunen bestämmer delta i den uppföljning och utvärdering som kommunen gör av sitt eget skolväsende.

Fristående skolor som avses i 1 § är vidare skyldiga att delta i riksomfattande prov i den utsträckning som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Skolorna är också skyldiga att informera eleverna och deras vårdnadshavare om elevens resultat vid sådana prov. Lag (2000:875).

12 § Om en fristående skola som avses i 1 och 5 §§ inte längre uppfyller kraven för godkännande och bristerna inte avhjälpas efter påpekande för huvudmannen, skall godkännandet återkallas. Detsamma gäller om en fristående skola trots påpekande inte iakttar sin skyldighet enligt 11 § att delta i den uppföljning och utvärdering som genomförs av Statens skolverk samt riksomfattande prov. Detsamma gäller också om skolan åsidosätter sin skyldighet att lämna information om proven. Ett godkännande skall också återkallas om huvudmannen inte iakttar sina skyldigheter enligt lagen (2000:873) om registerkontroll av personal inom förskoleverksamhet, skola och skolbarnsomsorg och bristerna inte avhjälpas efter påpekande för huvudmannen.

Om verksamheten vid en fristående skola som har rätt till bidrag enligt 6 eller 6 a § förändras i sådan utsträckning att det innebär påtagliga negativa följder för skolväsendet i den kommun där skolan är belägen, skall rätten till bidrag återkallas. Rätten till bidrag skall också återkallas, om

1. skolan tar ut avgifter i strid med 7 §, eller
2. skolan inte erbjuder kostnadsfria skolmåltider.

Återkallande beslutas av den myndighet som beslutar om godkännande eller om rätt till bidrag. Lag (2002:159).

13 § Fristående skolor som får bidrag för viss utbildning enligt 8 eller 8 b § skall, i fråga om den utbildningen, stå under tillsyn av Statens skolverk och vara skyldiga att delta i den uppföljning och utvärdering av skolväsendet som genomförs av Skolverket.

I fråga om fristående skolor som får bidrag enligt 8 eller 8 b § skall, i fråga om den utbildningen, den kommun där skolan är belägen ha rätt till insyn i skolans verksamhet. Sådana skolor är skyldiga att i den utsträckning som kommunen bestämmer delta i den uppföljning och utvärdering som kommunen gör av sitt eget skolväsende.

Fristående skolor som avses i 8 § är vidare skyldiga att delta i riksomfattande prov i den utsträckning som föreskrivs av

regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Lag (1996:1044).

14 § Om en fristående skola som har rätt till bidrag enligt 8 eller 8 b § inte längre uppfyller kraven för att få bidrag och bristerna inte avhjälpas efter påpekande för huvudmannen, skall förklaringen om rätt till bidrag återkallas. Detsamma gäller om en fristående skola trots påpekande inte iakttar sin skyldighet enligt 13 § att delta i den uppföljning och utvärdering som genomförs av Statens skolverk.

Om verksamheten vid en fristående skola som har rätt till bidrag enligt 8 eller 8 b § förändras i sådan utsträckning att det innebär påtagliga negativa följder för skolväsendet i den kommun där skolan är belägen eller i närliggande kommuner, skall Statens skolverk återkalla rätten till bidrag. Rätten till bidrag skall också återkallas, om skolan tar ut avgifter i strid med 10 §. Lag (2002:159).

Övriga föreskrifter

15 § När en skolpliktig elev börjar eller slutar vid en fristående skola, skall huvudmannen för skolan snarast lämna uppgift om detta till styrelsen för utbildningen i elevens hemkommun.

I 3 kap. 14 § finns föreskrifter om uppgiftsskyldighet vid vissa fall av frånvaro. Lag (1993:800).

16 § Ungdomar kan tas emot i en fristående skola som motsvarar gymnasiesärskolan, om styrelsen för särskolan i hemkommunen har bedömt att de är utvecklingsstörda. Lag (1993:1478).

16 a § Ingen som är eller har varit verksam i en fristående skola som avses i detta kapitel får obehörigen röja

1. vad han eller hon i den elevvårdande verksamheten har fått veta om någons personliga förhållanden,

2. uppgifter i ett ärende om tillrättaförande av en elev eller om skiljande av en elev från vidare studier. Lag (1996:1044).

16 b § Bestämmelserna i 2 kap. 4 och 5 §§ om behörighet och anställningsvillkor för lärare, förskollärare och fritidspedagoger gäller också för fristående skolor som är godkända enligt 2 § eller har rätt till bidrag enligt 8 eller 8 b §.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från bestämmelserna i första stycket. Lag (2002:159).

16 c § Den som vill överta verksamheten vid en godkänd fristående skola eller en fristående skola som har förklarats berättigad till bidrag enligt 8 eller 8 b §, skall ansöka om fortsatt godkännande respektive förklaring om fortsatt rätt till bidrag. En sådan ansökan skall bifallas, om den som vill överta verksamheten uppfyller kraven i 9 kap. 2 § första stycket 2, 8 § första stycket 2 respektive 8 b § första stycket 2.

Ärenden enligt första stycket prövas av Statens skolverk. Om ärendet avser en fristående skola som motsvarar specialskolan prövas dock ärendet av styrelsen för specialskolan.

Lag (2002:159).

17 § Beslut av Statens skolverk i ärenden om

- godkännande eller återkallande av godkännande för en fristående skola enligt 1, 5 eller 12 §,
- fortsatt godkännande enligt 16 c §,
- rätt till bidrag eller återkallande av sådan rätt enligt 6, 6 a, 8, 8 b, 12 eller 14 §, eller
- förklaring om fortsatt rätt till bidrag enligt 16 c § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Beslut av styrelsen för utbildningen i ärenden om

- godkännande eller återkallande av godkännande för en fristående skola enligt 1 § tredje stycket eller 12 §, eller
- fortsatt godkännande enligt 16 c § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut av styrelsen för utbildningen i ärenden som avses i 3, 4 och 16 §§ får överklagas hos Skolväsendets överklagandenämnd. Beslut som avses i 3 § får överklagas endast av barnets vårdnadshavare. Beslut som avses i 16 § får överklagas endast av eleven eller företrädare för denne. Lag (2002:159).

10 kap. Särskilda utbildningsformer

1 § En internatskola kan på framställning från huvudmannen ges ställning av riksinternatskola genom beslut av regeringen. Kommuner och enskilda kan vara huvudmän för riksinternatskolor.

En riksinternatskola skall ha till uppgift att anordna utbildning, som motsvarar grundskolan och gymnasieskolan eller endera av dessa skolformer, för i första hand utlandssvenska elever.

För fristående skolor som har getts ställning av riksinternatskola gäller inte bestämmelserna i 9 kap. om inte annat följer av 1 c §. Lag (1996:60).

1 a § I den del som en riksinternatskola motsvarar grundskolan skall den i fråga om rätten att fullgöra skolplikten där anses vara en fristående skola som godkänts enligt 9 kap. 1 § första och andra styckena. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om riksinternatskolornas organisation och tillsynen över dem. Lag (1996:60).

1 b § Regeringen får medge att en riksinternatskola vid sidan av den utbildning som motsvarar gymnasieskolan anordnar utbildning som leder fram till International Baccalaureate (IB). Lag (1996:60).

1 c § En kommun skall lämna bidrag till en riksinternatskola för en elev som inte är att anse som utlandssvensk. Därvid skall bestämmelserna i 9 kap. 6 § om bidrag till fristående skolor tillämpas i fråga om elever som går i den del av

riksinternatskolan som motsvarar grundskolan och bestämmelserna i 9 kap. 8 a och 9 §§ i fråga om elever som går i den del som motsvarar gymnasieskolan. Om eleven går en utbildning som leder fram till International Baccalaureate (IB) skall bestämmelserna i 5 kap. 26 a § tillämpas. Lag (1996:1044).

2 § Under vistelse i ett sådant hem som avses i 12 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga skall skolpliktiga barn, som inte lämpligen kan fullgöra sin skolplikt på annat sätt, fullgöra den genom att delta i utbildning vid hemmet. Sådan utbildning skall anordnas genom huvudmannens försorg. Den skall med nödvändiga avvikelser motsvara utbildningen i grundskolan.

Inte längre skolpliktiga som vistas i hem som avses i första stycket skall genom huvudmannens försorg ges möjlighet att få sådan utbildning som de behöver och inte lämpligen kan få på annat sätt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om utbildningens närmare innehåll, dess organisation och tillsynen över den.

3 § För sådana elever i grundskolan, särskolan, specialskolan och sameskolan som på grund av sjukdom eller av liknande skäl under längre tid inte kan delta i vanligt skolarbete skall särskild undervisning anordnas på sjukhus eller motsvarande, i elevens hem eller på annan lämplig plats.

Särskild undervisning anordnas av skolhuvudmannen. Denne får överlåta åt sjukvårdshuvudman eller någon annan att anordna sådan undervisning enligt föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Särskild undervisning skall stå öppen även för dem som fullgör skolplikt utanför det offentliga skolväsendet för barn och ungdom.

3 a § Barn som är synskadade eller gravt språkstörda får fullgöra sin skolplikt i särskilda resurscenter. Utbildningen skall med nödvändiga avvikelser motsvara utbildningen i grundskolan respektive särskolan.

Hemkommunen skall betala ersättning till staten för vissa kostnader för den som fullgör sin skolplikt vid ett särskilt resurscenter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om verksamheten vid sådana resurscenter samt meddela föreskrifter om undantag från bestämmelsen i andra stycket och om ersättningens storlek. Lag (1999:886).

4 § Ett skolpliktigt barn skall medges att fullgöra skolplikten på annat sätt än som anges i denna lag, om det framstår som ett fullgott alternativ till den utbildning som annars står barnet till buds enligt lagens föreskrifter. Behov av insyn i verksamheten skall kunna tillgodoses.

Medgivande kan lämnas för upp till ett år i sänder. Under dess giltighetstid skall prövas hur verksamheten utfaller. Medgivandet skall återkallas med omedelbar verkan, om nödvändig insyn i verksamheten inte ges eller om det av annat skäl inte kan antas att förutsättningar för godkännande fortfarande

föreligger.

5 § Frågor enligt 4 § prövas av styrelsen för den skola där barnet annars skulle ha fullgjort sin skolplikt. Om barnet har sådant funktionshinder som enligt 3 kap. 3 § kan vara grund för mottagande i särskolan eller specialskolan, skall styrelsen höra Socialstyrelsen innan ett medgivande lämnas eller återkallas. Lag (1995:1248).

6 § Beslut i ärenden enligt 4 § om att fullgöra skolplikten på annat sätt än som anges i denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (1995:63).

11 kap. Kommunal vuxenutbildning (komvux)

Gemensamma bestämmelser

1 § Komvux består av grundläggande vuxenutbildning, gymnasial vuxenutbildning och påbyggnadsutbildning.

Utbildningen i komvux skall anordnas i form av kurser. Lag (1993:1478).

2 § Grundläggande vuxenutbildning syftar till att ge vuxna sådana kunskaper och färdigheter som de behöver för att delta i samhälls- och arbetsliv. Den skall också syfta till att möjliggöra fortsatta studier.

Gymnasial vuxenutbildning syftar till att ge vuxna kunskaper och färdigheter på en nivå som motsvarar den som utbildningen i gymnasieskolan skall ge.

Påbyggnadsutbildning syftar till att ge vuxna en sådan utbildning som leder till en ny nivå inom deras yrke eller till ett nytt yrke. Vad som sägs i detta kapitel om gymnasial vuxenutbildning gäller också påbyggnadsutbildning. Lag (2001:293).

3 § Bestämmelserna om komvux gäller inte vuxna som behöver undervisning motsvarande den obligatoriska eller frivilliga särskolans. Beträffande sådana vuxna gäller i stället lagens bestämmelser om sårvox. Lag (1992:598).

4 § Eleverna skall ha inflytande över hur deras utbildning utformas.

5 § Utbildningen i komvux skall vara avgiftsfri för eleverna, om inte annat följer av 21 a § eller 15 kap. 6 §.

Såvitt gäller läroböcker, skrivmateriel, verktyg, skyddskläder och andra därmed jämförliga hjälpmedel som varje elev har för eget bruk och behåller som sin egendom, får huvudmannen bestämma att hjälpmedlen skall anskaffas av eleverna själva på egen bekostnad eller erbjudas mot avgifter som högst motsvarar huvudmannens anskaffningskostnader.

I övrigt skall hjälpmedel som används i komvux tillhandahållas utan kostnad för eleverna, om inte något annat följer av föreskrifter som meddelas av regeringen. Lag (1992:599).

6 § Kommuner och landsting får uppdra åt andra att anordna

komvux.

Regeringen får meddela föreskrifter om vem som får ges ett sådant uppdrag och om villkor för det. Lag (1991:1684).

7 § För sådan komvux som anordnas av någon annan än en kommun eller ett landsting gäller inte bestämmelserna i 2 kap. 4-7 §§. Lag (1991:1684).

7 a § Den som har påbörjat utbildning på en kurs i komvux har rätt att fullfölja kursen.

Undervisningen för en elev skall dock upphöra, om eleven saknar förutsättningar att tillgodogöra sig utbildningen eller annars inte gör tillfredsställande framsteg.

Den för vilken grundläggande vuxenutbildning har upphört enligt andra stycket skall på nytt beredas sådan utbildning, om särskilda skäl talar för detta. Den för vilken annan komvux har upphört enligt andra stycket får på nytt beredas sådan utbildning, om särskilda skäl talar för detta. Lag (1993:1478).

Grundläggande vuxenutbildning

Huvudmannens ansvar

8 § Varje kommun ansvarar för att de kommuninnevånare som enligt 10 § har rätt till utbildningen och önskar delta i den, får det.

9 § Varje kommun skall aktivt verka för att nå dem i kommunen som har rätt till grundläggande vuxenutbildning och för att motivera dem att delta i utbildningen.

Rätt att delta

10 § Varje kommuninnevånare har rätt att delta i grundläggande vuxenutbildning från och med andra kalenderhalvåret det år han fyller 20 år, om han saknar sådana färdigheter som normalt uppnås i grundskolan och är bosatt i landet.

Regeringen får föreskriva att också den som inte är bosatt i landet skall ha rätt att delta.

Den som har rätt att delta i grundläggande vuxenutbildning har rätt att delta i sådan undervisning i en annan kommun om utbildningen finns där.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller inte den som är intagen i kriminalvårdsanstalt.

Anmälan

11 § Den som vill delta i grundläggande vuxenutbildning skall anmäla detta till styrelsen för utbildningen i sin hemkommun. Om anmälan avser en utbildning som en annan kommun anordnar eller låter anordna, skall styrelsen omedelbart sända anmälan vidare till den kommunen.

Undervisning på annat språk än svenska

12 § Om en elev i grundläggande vuxenutbildning har bristfälliga kunskaper i svenska språket, får undervisning

meddelas på elevens eget språk. Sådan undervisning skall kompletteras med undervisning eller träning i svenska språket.

13 § har upphävts genom lag (1993:1478).

Styrelsens uppgifter

14 § Frågor om mottagande av en elev till grundläggande vuxenutbildning avgörs av styrelsen för utbildningen. Styrelsen beslutar även om utbildningen för en elev skall upphöra och om att på nytt bereda en elev utbildning.

Överklagande

15 § Styrelsens beslut enligt 14 § får överklagas hos Skolväsendets överklagandenämnd av eleven.

Interkommunal ersättning

16 § En kommun som i sin grundläggande vuxenutbildning har tagit emot en elev som kommer från en annan kommun, har rätt till ersättning för kostnaderna för elevens utbildning från elevens hemkommun.

Gymnasial vuxenutbildning och påbyggnadsutbildning

Huvudmannens ansvar

17 § Kommunerna skall erbjuda gymnasial vuxenutbildning. De skall härvid sträva efter att erbjuda utbildning som svarar mot efterfrågan och behov.

Landstingen får anordna gymnasial vuxenutbildning inom områdena naturbruk och omvårdnad.

Efter överenskommelse med en kommun får ett landsting anordna gymnasial vuxenutbildning även inom andra områden. Lag (1996:566).

18 § Varje kommun skall informera om möjligheterna till gymnasial vuxenutbildning samt verka för att vuxna deltar i sådan utbildning.

19 § Varje kommuninnevärdare är behörig att delta i gymnasial vuxenutbildning om han är bosatt i landet och i övrigt uppfyller föreskrivna villkor,

1. från och med andra kalenderhalvåret det år han fyller 20 år, eller

2. när han slutfört utbildning på ett nationellt program eller likvärdig utbildning i gymnasieskolan.

Regeringen får föreskriva att också den som inte är bosatt i landet skall vara behörig att delta.

Föreskrifter om ytterligare behörighetsvillkor och om urval mellan behöriga sökande meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller inte den som är intagen i kriminalvårdsanstalt. Lag (1992:232).

20 § Kommuner och landsting är skyldiga att till sin gymnasiala vuxenutbildning ta emot en behörig sökande från en annan kommun, om

1. hemkommunen har åtagit sig att svara för kostnaderna för elevens utbildning, eller

2. det är fråga om en sådan utbildning eller utbildningsplats för vilken kommunen eller landstinget har rätt till ersättning enligt föreskrifter som utfärdats med stöd av 24 §. Lag (1996:340).

Ansökan

21 § Den som vill delta i gymnasial vuxenutbildning skall ansöka om detta hos styrelsen för utbildningen i sin hemkommun. Om ansökan avser en utbildning som en annan kommun eller ett landsting anordnar eller låter anordna, skall styrelsen skyndsamt sända ansökan vidare till styrelsen för utbildningen där. Till ansökan skall styrelsen foga ett yttrande av vilket det framgår om hemkommunen åtar sig att svara för kostnaderna för elevens utbildning, såvida det inte på grund av tidigare överenskommelse är onödigt eller regeringen har föreskrivit något annat.

Åtagande att svara för kostnaderna skall alltid lämnas om den sökande med hänsyn till sina personliga förhållanden har särskilda skäl att få gå i en annan kommuns gymnasiala vuxenutbildning och påbyggnadsutbildning. I sådant fall äger 5 kap. 33 § motsvarande tillämpning beträffande ungdomar fram till och med det första kalenderhalvåret det år då ungdomarna fyller tjugo år. Lag (1996:340).

Kostnader

21 a § Huvudmannen får, när det gäller gymnasial vuxenutbildning, ta ut ansökningsavgift av den som ansöker om att få delta i utbildningen.

Avgiften skall vara skälig.

Ansökningsavgift, som har tagits ut enligt första stycket, skall betalas tillbaka

1. om den sökande inte kommer in på den kurs som avgiften avser, eller

2. om den sökande slutför och får betyg från den kurs som avgiften avser. Lag (1992:599).

Styrelsens uppgifter

22 § Frågor om mottagande av en elev till gymnasial utbildning och om intagning till sådan utbildning avgörs av styrelsen för utbildningen. Styrelsen beslutar även om utbildningen för en elev skall upphöra och om att på nytt bereda en elev utbildning.

Intagningsorganisationen får vara gemensam för flera kommuner samt för gymnasial vuxenutbildning och gymnasieskolan. Lag (1993:1478).

Överklagande

23 § Styrelsens beslut om mottagande, om att utbildningen för en elev skall upphöra och beslut om att inte på nytt bereda en elev utbildning får överklagas hos Skolväsendets överklagandenämnd av eleven.

Beslut om intagning får inte överklagas. Lag (1993:1478).

Interkommunal ersättning

24 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet för en kommun att betala ersättning för gymnasial vuxenutbildning till den kommun eller det landsting som anordnar utbildningen. I sådana fall skall 5 kap. 33 § tillämpas i fråga om ungdomar fram till och med det första kalenderhalvåret det år då ungdomarna fyller tjugo år. Lag (199:1341).

12 kap. Vuxenutbildning för utvecklingsstörda (särsvux)

Allmänna bestämmelser

1 § Särsvux syftar till att ge vuxna som är utvecklingsstörda kunskaper och färdigheter motsvarande de som ungdomar kan få i den obligatoriska särskolan och på nationella eller specialutformade program i gymnasiesärskolan.

Utbildningen i särsvux skall anordnas i form av kurser. Lag (1993:1478).

2 § Eleverna skall ha inflytande över hur deras utbildning utformas. Omfattningen och utformningen av elevernas inflytande skall anpassas efter deras förutsättningar.

Huvudmannens ansvar

3 § Kommunerna skall erbjuda särsvux. De skall härvid sträva efter att erbjuda utbildning som svarar mot behov och efterfrågan.

Efter överenskommelse med en kommun får ett landsting anordna särsvux som motsvarar den utbildning som ges på nationella och specialutformade program i gymnasiesärskolan. Lag (1997:575).

4 § har upphävts genom lag (1992:598).

5 § Varje kommun skall informera om möjligheterna till särsvux samt verka för att vuxna utvecklingsstörda deltar i sådan utbildning. Lag (1993:800).

Behörighet

6 § Varje kommuninnevånare är behörig att delta i särsvux om han är bosatt i landet och i övrigt uppfyller föreskrivna villkor,

1. från och med andra kalenderhalvåret det år han fyller 20 år, eller

2. när han har slutfört utbildning i gymnasiesärskolan.

Regeringen får föreskriva att också den som inte är bosatt i landet skall vara behörig att delta.

Föreskrifter om ytterligare behörighetsvillkor och om urval mellan behöriga sökande meddelas av regeringen.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller inte den som är intagen i kriminalvårdsanstalt. Lag (1996:340).

7 § En kommun eller ett landsting är skyldig att till sin särvox ta emot en sökande som kommer från en annan kommun, om hemkommunen har åtagit sig att svara för kostnaderna för elevens utbildning. Lag (1996:566).

Kostnader

8 § Utbildningen i särvox skall vara avgiftsfri för eleverna.

Såvitt gäller läroböcker, skrivmateriel, verktyg, skyddskläder och andra därmed jämförliga hjälpmedel som varje elev har för eget bruk och behåller som sin egendom, får huvudmannen bestämma att hjälpmedlen skall anskaffas av eleverna själva på egen bekostnad eller erbjudas mot avgifter som högst motsvarar huvudmannens anskaffningskostnader.

I övrigt skall hjälpmedel som används i särvox tillhandahållas utan kostnad för eleverna, om inte något annat följer av föreskrifter som meddelas av regeringen.

Uppdrag att anordna utbildning

9 § En kommun eller ett landsting får uppdra åt andra att anordna särvox. Regeringen får meddela föreskrifter om vem som får ges ett sådant uppdrag och om villkor för det. Lag (1996:566).

10 § För sådan särvox som anordnas av någon annan än en kommun gäller inte bestämmelserna i 2 kap. 4-7 §§. Lag (1992:598).

Ansökan

11 § Den som vill delta i särvox skall ansöka om detta hos styrelsen för utbildningen i sin hemkommun. Om ansökan avser en utbildning som en annan kommun eller ett landsting anordnar eller låter anordna skall styrelsen skyndsamt sända ansökan vidare till styrelsen för utbildningen där. Till ansökan skall styrelsen foga ett yttrande av vilket det framgår om hemkommunen åtar sig att svara för kostnaderna för elevens utbildning, såvida det inte på grund av tidigare överenskommelse är onödigt. Lag (1996:566).

Rätt att slutföra en kurs

12 § Den som har påbörjat utbildning på en kurs i särvox har rätt att fullfölja kursen.

Undervisningen för en elev skall dock upphöra, om eleven saknar förutsättningar att tillgodogöra sig utbildningen eller annars inte gör tillfredställande framsteg.

Den för vilken särvox har upphört enligt andra stycket får på nytt beredas sådan utbildning, om särskilda skäl talar för detta. Lag (1993:1478).

Styrelsens uppgifter

13 § Frågor om mottagande av en elev till sär vux och om intagning till sådan utbildning prövas av styrelsen för utbildningen. Styrelsen beslutar även om utbildningen för en elev skall upphöra och om att på nytt bereda en elev utbildning.

Överklagande

14 § Styrelsens beslut om mottagande, om att utbildningen för en elev skall upphöra och beslut om att inte på nytt bereda en elev utbildning får överklagas hos Skolväsendets överklagandenämnd av eleven.

Beslut om intagning får inte överklagas.

13 kap. Svenskundervisning för invandrare (sfi)

Allmänna bestämmelser

1 § Sfi syftar till att ge vuxna invandrare grundläggande kunskaper i svenska språket och om det svenska samhället.

Utbildningen anordnas som kurser. Lag (2001:293).

2 § Eleverna skall ha inflytande över hur deras utbildning utformas.

Huvudmannens ansvar

3 § Varje kommun är skyldig att se till att sfi erbjuds de personer som anges i 6 §.

Undervisningen skall finnas att tillgå så snart som möjligt efter det att rätt till sfi inträtt. Om inte särskilda skäl finns, skall undervisningen kunna påbörjas inom tre månader. Lag (1994:517).

4 § Varje kommun skall aktivt verka för att nå dem i kommunen som har rätt till sfi och för att motivera dem att delta i utbildningen.

5 § Kommunen skall samråda med den berörda arbetsgivaren och den lokala arbetstagarorganisationen i förhållande till vilken arbetsgivaren är bunden av kollektivavtal om en arbetstagares deltagande i undervisningen och undervisningens förläggning.

Rätt att delta

6 § Rätt att delta i en kommuns sfi har, med det undantag som följer av 7 §, följande personer från och med det andra kalenderhalvåret det år de fyller 16 år:

1. Den som är bosatt i kommunen och som saknar sådana grundläggande kunskaper i svenska språket som utbildningen syftar till att ge. Regeringen får föreskriva att också den som inte är bosatt i landet skall ha rätt att delta i sfi.

2. Finländska medborgare som stadigvarande arbetar i kommunen, men som är bosatta i Finland nära gränsen till Sverige och som saknar sådana grundläggande kunskaper i svenska språket som utbildningen syftar till att ge. Lag (1994:517).

7 § Den som har sådana kunskaper i det danska eller norska

språket att grundläggande svenskundervisning inte kan anses nödvändig, har inte rätt att delta i sfi. Lag (1994:517).

Kostnader

8 § Utbildningen i sfi skall vara avgiftsfri för eleverna. De skall utan kostnad ha tillgång till böcker och andra hjälpmedel som behövs för en tidsenlig utbildning. Huvudmannen får dock besluta att eleverna skall hålla sig med enstaka egna hjälpmedel. I verksamheten får också förekomma enstaka inslag som kan medföra en obetydlig kostnad för eleverna.

Uppdrag att anordna utbildning

9 § Kommuner får uppdra åt andra att anordna sfi. Regeringen får meddela föreskrifter om vem som får ges ett sådant uppdrag och om villkor för det.

10 § För sådan sfi som anordnas av någon annan än en kommun gäller inte bestämmelserna i 2 kap. 4-7 §§.

Undervisningens upphörande

11 § Den som har påbörjat en kurs i sfi har rätt att fullfölja kursen.

Undervisningen för en elev skall dock upphöra, om eleven saknar förutsättningar att tillgodogöra sig undervisningen eller annars inte gör tillfredsställande framsteg.

Den för vilken sfi har upphört enligt andra stycket eller som frivilligt avbrutit utbildningen skall på nytt beredas sådan utbildning, om särskilda skäl talar för detta. Lag (1994:517).

Styrelsens uppgifter

12 § Frågor om mottagande av en elev till sfi avgörs av styrelsen för utbildningen. Styrelsen beslutar även om utbildningen för en elev skall upphöra och om att på nytt bereda en elev utbildning.

Överklagande

13 § Styrelsens beslut enligt 12 § får överklagas hos Skolväsendets överklagandenämnd av eleven.

14 kap. Skolhälsovård

1 § Skolhälsovård skall anordnas för eleverna i förskoleklassen, grundskolan, gymnasieskolan, särskolan, specialskolan och sameskolan. Lag (2002:158).

2 § Skolhälsovården har till ändamål att följa elevernas utveckling, bevara och förbättra deras själsliga och kroppsliga hälsa och verka för sunda levnadsvanor hos dem.

Skolhälsovården skall främst vara förebyggande. Den skall omfatta hälsokontroller och enkla sjukvårdsinsatser. För elever i särskolan och specialskolan skall i skolhälsovården också ingå särskilda undersökningar som föranleds av deras funktionshinder.

För skolhälsovården skall finnas skolläkare och skolsköterska.

Lag (1993:800).

3 § Varje elev i grundskolan eller sameskolan skall erbjudas att genomgå minst tre allmänna hälsokontroller, jämnt fördelade under skoltiden. Den första kontrollen skall äga rum första läsåret. Om en elev deltar i utbildning i förskoleklassen skall den första kontrollen i stället äga rum då eleven går där. Eleven skall dessutom, mellan de allmänna hälsokontrollerna, erbjudas att genomgå kontroll av syn och hörsel och andra begränsade hälsokontroller.

Om skolläkaren på förekommen anledning anser att en viss elev i grundskolan eller sameskolan behöver undersökas särskilt, skall eleven genomgå sådan undersökning.

Eleverna i de delar av särskolan och specialskolan som motsvarar grundskolan skall när det behövs erbjudas att genomgå särskilda undersökningar som föranleds av deras funktionshinder. I övrigt gäller bestämmelserna i första och andra styckena även för dessa elever. Lag (2002:158).

4 § Eleverna i gymnasieskolan och i gymnasiesärskolan skall beredas tillfälle att genomgå minst en allmän hälsokontroll. Eleverna i gymnasiesärskolan skall också erbjudas särskilda undersökningar som föranleds av deras funktionshinder. Lag (1993:1478).

5 § Elever som avses i 1 § har rätt att vid behov anlita skolhälsovården utöver vad som följer av 3 och 4 §§. Lag (1993:800).

6 § Den skolhälsovård som eleverna har rätt till skall vara kostnadsfri för dem.

7 § Huvudmannen för skolan skall även anordna skolhälsovården, om inte annat följer av föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

7 a § För elever i sådana skolor som avses i 9 kap. skall skolan erbjuda skolhälsovård som motsvarar den som ges åt eleverna inom motsvarande skolform inom det offentliga skolväsendet. Detsamma gäller för elever i sådan utbildning som motsvarar förskoleklassen och som bedrivs av någon annan än en fristående skola.

Vad som sägs i första stycket gäller inte sådana skolor som avses i 9 kap. 5 §. Lag (2002:158).

8 § har upphävts genom lag (1996:792).

15 kap. Övriga föreskrifter

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om organisationen av det offentliga skolväsendet samt om kommuners och landstings befattning i övrigt med utbildning som avses i denna lag.

I fråga om organ för samverkan eller annan liknande verksamhet inom det offentliga skolväsendet får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om att ledamöter i organet eller andra företrädare utses och entledigas av enskilda. Med enskilda avses även omyndiga elever och sammanslutningar av sådana. Lag (1991:1684).

2 § Regeringen får meddela föreskrifter om möjlighet att låta enskilda och andra utomstående svara för enstaka inslag i verksamheten inom det offentliga skolväsendet för barn och ungdom.

När det gäller utbildning i form av ett individuellt program får regeringen föreskriva att enskilda och andra utomstående får anordna mer av utbildningen än som följer av första stycket.

Bestämmelserna i 2 kap. 4-7 §§ gäller inte sådan utbildning som med stöd av första eller andra styckena anordnas genom annan än huvudman för det offentliga skolväsendet.

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om möjligheter att inom det offentliga skolväsendet bedriva utbildning, som bygger på samverkan mellan olika skolformer inom det offentliga skolväsendet eller mellan en sådan skolform och någon annan utbildningsform. I sådana föreskrifter får göras undantag från organisatoriska bestämmelser i denna lag.

4 § Försöksverksamhet får anordnas inom det offentliga skolväsendet enligt föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. I sådana föreskrifter får göras undantag från organisatoriska bestämmelser i denna lag.

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om mottagande i det offentliga skolväsendet av elever som inte räknas som bosatta i Sverige. Detsamma gäller mottagande av barn i förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg. Lag (2001:799).

6 § Regeringen får utan hinder av föreskrifterna i 4 kap. 4 §, 5 kap. 21 §, 11 kap. 5 § och 13 kap. 8 § meddela föreskrifter om skyldighet för den som vill genomgå särskilt anordnad provning i grundskolan, gymnasieskolan, kommunal vuxenutbildning eller svenskundervisning för invandrare att betala en avgift som tillfaller huvudmannen för utbildningen. Lag (1996:1456).

7 § Socialstyrelsen har den centrala tillsynen över elevhemsboende vid Rh-anpassad utbildning, specialskolor och resurscenter samt vid viss utbildning för elever med utvecklingsstörning som bedrivs enligt avtal med staten.

Länsstyrelserna har tillsyn över verksamheten vid sådant elevhemsboende som avses i första stycket och får då inspektera verksamheten. Lag (1999:886).

8 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får medge enskilda att anordna provning och utfärda betyg enligt de bestämmelser som gäller för det offentliga skolväsendet.

9 § har upphävts genom lag (1990:1477).

10 § Regeringen får meddela föreskrifter om svårt rörelsehindrade elevers utbildning i gymnasieskola med Rh-anpassad utbildning som avses i 5 kap. 7 §. I sådana föreskrifter får undantag göras från de allmänna regler om gymnasieskola som finns i denna lag.

11 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet för skolhuvudmannen att lämna sådana sakuppgifter om skolverksamheten och sådan verksamhetsredovisning som behövs för uppföljning och utvärdering av verksamheten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får också meddela föreskrifter om skyldighet för huvudmannen för en fristående skola att lämna en ekonomisk redovisning över verksamheten.

Regeringen får vidare meddela föreskrifter om vite för den som inte följer bestämmelserna om uppgiftsskyldighet i första eller andra stycket. Lag (2002:159).

12 § Regeringen får meddela föreskrifter om vad som skall beaktas vid urval av sökande till anställning som lärare.

13 § Den som efter skolpliktens upphörande genomgår utbildning inom det offentliga skolväsendet eller annars genomgår utbildning med stöd av denna lag skall på egen eller ställföreträdarens begäran befrias från deltagande i inslag som annars inte kan väljas bort, om förutsättningarna i 3 kap. 12 § är uppfyllda. I fråga om prövning och överklagande gäller bestämmelserna i 3 kap. 12 § andra och tredje styckena. Lag (1996:1044).

14 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får i fråga om utbildning enligt denna lag efter skolpliktens upphörande meddela föreskrifter om disciplinära åtgärder och skiljande av elev från en viss utbildning.

15 § Har en kommun grovt eller under längre tid åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, får regeringen meddela de föreskrifter för kommunen eller, på kommunens bekostnad, vidta de åtgärder som behövs för att avhjälpa bristen.

Har staten haft kostnader för en åtgärd som vidtagits med stöd av första stycket, får denna kostnad kvittas mot belopp som staten eljest skulle ha betalt ut till kommunen. Lag (1992:886).

Bilaga 1

Nationella program
Barn- och fritidsprogrammet
Byggprogrammet
Elprogrammet
Energiprogrammet
Estetiska programmet
Fordonsprogrammet
Handels- och administrationsprogrammet
Hantverksprogrammet
Hotell- och restaurangprogrammet
Industriprogrammet
Livsmedelsprogrammet
Medieprogrammet
Naturbruksprogrammet
Naturvetenskapsprogrammet
Omvårdnadsprogrammet
Samhällsvetenskapsprogrammet

Teknikprogrammet
Lag (1999:180).

Bilaga 2

Poängplan för nationella och specialutformade program i
gymnasieskolan

Ämne	gymnasiepoäng
Ämnen som i nedan angiven omfattning ingår i alla nationella och specialutformade program, (Kärnämnen)	
Svenska/Svenska som andraspråk	200
Engelska	100
Matematik	100
Idrott och hälsa	100
Samhällskunskap	100
Religionskunskap	50
Naturkunskap	50
Estetisk verksamhet	50
Ämnen genom vilka programmet får sin karaktär inklusive projekt- arbete om 100 gymnasiepoäng	1 450
Individuella val	300
Summa gymnasiepoäng Lag (1999:180).	2 500

Bilaga 3

Utbildningens omfattning i grundskolan i timmar om 60 minuter
för ämnen och ämnesgrupper samt totalt.

Ämnen

Bild	230
Hem- och konsumentkunskap	118
Idrott och hälsa	500
Musik	230
Slöjd	330
Svenska	1 490
Engelska	480
Matematik	900
Geografi	885
Historia	
Religionskunskap	
Samhällskunskap	
Biologi	800
Fysik	
Kemi	

Teknik	
Språkval	320
Elevers val	382
Totalt garanterat antal timmar	6 665
Därav skolans val	600

Vid skolans val får antalet timmar i timplanen för ett ämne eller en ämnesgrupp minskas med högst 20 procent.
Lag (2000:445).

Övergångsbestämmelser

Föreskrifter om ikraftträdande av denna lag meddelas i lagen (1985:1101) om införande av skollagen (1985:1100).

1989:120

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989. I fråga om beslut som har meddelats före ikraftträdandet tillämpas dock vad som gällde då.

1989:256

1. Denna lag träder i kraft, såvitt gäller upphävandet av 2 kap. 3 § vid utgången av december 1989, och i övrigt den 1 juli 1989.

2. Ledamöter och suppleanter i länsskolnämnderna som utsetts enligt de upphävda bestämmelserna i 2 kap. 3 § skall behålla sina uppdrag till mandatperiodens slut, om inte regeringen bestämmer annat.

3. Skolplan som anges i 2 kap. 11 § skall antas första gången senast under år 1992.

1990:294

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas i fråga om den som sökt eller tas in till Rh-anpassad utbildning i gymnasieskola från och med höstterminen 1991.

1990:1477

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

2. En kommun eller en landstingskommun får besluta att den lokala styrelsen för skolan som har utsetts före ikraftträdandet redan under år 1991 skall ersättas med en eller flera andra nämnder enligt bestämmelserna i 2 kap. 1 §. Beslutar kommunen eller landstingskommunen om en sådan förändring, skall fullmäktige också entlediga ledamöter och suppleanter i den lokala styrelse som upphör. Ledamöter och suppleanter i den eller de nya nämnderna får utses för tiden intill utgången av år 1991.

3. Bestämmelser i lag eller annan författning som gäller skolstyrelsen eller den lokala styrelsen skall i stället avse sådan styrelse som kommunen eller landstingskommunen enligt 2 kap. 1 § har inrättat för sitt offentliga skolväsende.

1991:1107

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991 och tillämpas på undervisning som äger rum därefter, om inte annat föreskrivs nedan.

Genom lagen upphävs vuxenutbildningslagen (1984:1118) och lagen (1986:159) om grundläggande svenskundervisning för invandrare.

2. Bestämmelserna i 5 och 11-13 kap. tillämpas först i fråga om sådan utbildning som äger rum efter den 1 juli 1992. För utbildning i gymnasieskolan, för vuxenutbildning och för undervisning i svenska för invandrare som äger rum före den 1 juli 1992 gäller äldre bestämmelser, dock med de undantag som anges nedan under 8-15. Intill den 1 juli 1992 skall också tillämpas bestämmelserna om uppföljningsansvaret i 3 kap. 18 § i dess äldre lydelse.

3. Utöver vad som följer av 3 kap. i dess nya lydelse skall bestämmelserna i 3 kap. 7 och 16 §§ i deras äldre lydelse tillämpas beträffande barn födda före år 1985. Vad som sägs om läns skolnämnden i 3 kap. 16 § skall dock i stället avse styrelsen för utbildningen.

4. Bestämmelsen i 3 kap. 8 § skall tillämpas först fr. o. m. den 1 juli 1997. Till dess gäller att hemkommunen får medge barn att börja i grundskolan eller i annan skola för vanlig skolplikt redan det kalenderår de fyller sex år, om barnets vårdnadshavare begär det. Motsvarande skall under samma tid gälla huvudmannen för särskolan resp. specialskolan såvitt gäller skola för särskild skolplikt. I fråga om sameskolan lämnas sådant medgivande av Sameskolstyrelsen.

5. Sådana utbildningar i gymnasieskolan som har påbörjats före den 1 juli 1992 men då ännu inte slutförts skall huvudmannen fortsättningsvis anordna till dess eleverna har avslutat dem. Huvudmannen får för sådan fortsatt utbildning anordna samtliga de studievägar som huvudmannen hade rätt att anordna under läsåret 1991/92. Intagning till årskurs 4 av fyraårig teknisk linje får dock inte ske efter läsåret 1992/93.

Som elevområde för grenar och varianter som börjar i högre årskurs gäller de elevområden som fanns under läsåret 1991/92.

I fråga om interkommunal ersättning för sådan utbildning som avses i första stycket tillämpas bestämmelserna i 8 andra och tredje styckena.

6. En kommun eller ett landsting som under läsåret 1991/92 hade rätt att anordna utbildning på linjer i gymnasieskolan får även efter den 1 juli 1992, som alternativ till de nationella programmen, anordna dessa linjer med undantag för tvåårig ekonomisk och tvåårig teknisk linje. Intagning till årskurs 1 får dock inte ske efter läsåret 1994/95.

Har elever tagits emot på linjer med stöd av första stycket, skall utbildningen fortsättningsvis anordnas till dess eleverna har avslutat den.

Bestämmelserna om nationella program skall tillämpas beträffande sådan utbildning på linjer som anordnas enligt första stycket.

En kommun eller ett landsting som under läsåret 1991/92 hade rätt att anordna utbildning på specialkurser i gymnasieskolan

får även efter den 1 juli 1992, som alternativ till de nationella programmen, anordna dessa specialkurser. Intagning får dock inte ske efter läsåret 1995/96.

Bestämmelserna om nationella program skall, såvitt avser mottagande av sökande, intagning av elever, kostnader och interkommunal ersättning, tillämpas beträffande utbildning på specialkurser som anordnas enligt fjärde stycket om inte annat följer av föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Lag (1995:356).

7. Före läsåret 1993/94 får utbildning på nationella program inte anordnas i andra kommuner än i dem som vid ikraftträdandet hade rätt att anordna gymnasieskola enligt äldre bestämmelser.

8. För utbildning som äger rum under tiden den 1 juli 1991-30 juni 1992 gäller i stället för bestämmelserna i 5 kap. 15-20 §§ i deras äldre lydelse och i 6 kap. vuxenutbildningslagen (1984:1118) följande.

En kommun som i sin gymnasieskola eller sin grundvux eller komvux har tagit in en elev från en annan kommun har rätt till ersättning för sina kostnader för elevens utbildning från elevens hemkommun.

Ett landsting som i sin gymnasieskola eller komvux har tagit in en elev har rätt till ersättning för sina kostnader för elevens utbildning. Ersättningen skall betalas av elevens hemkommun.

Ett landsting som i sin särsvux har tagit in en elev har rätt till ersättning för sina kostnader för elevens utbildning från en kommun som ingår i ett annat landsting eller som inte ingår i något landsting. Ersättningen skall i sådant fall betalas av elevens hemlandsting eller, om eleven kommer från en kommun som inte ingår i något landsting, av denna. Motsvarande rätt tillkommer en kommun som inte ingår i något landsting. Lag (1991:1684).

9. För utbildning som äger rum under tiden den 1 juli 1991-30 juni 1992 gäller i stället för bestämmelserna i 5 kap. 9 § andra och tredje styckena och 10 § i deras äldre lydelse följande.

Beslut om mottagande skall fattas av styrelsen för utbildningen i den kommun där mottagande har sökts. Styrelsens beslut får av sökanden överklagas hos Skolväsendets överklagandenämnd.

10. Bestämmelserna i 2 kap. 1 § vuxenutbildningslagen (1984:1118) skall inte tillämpas.

11. Beslut som enligt 3 kap. 7 §, 4 kap. 5 §, 4 a kap. 6 § vuxenutbildningslagen och 10 § lagen (1986:159) om grundläggande svenskundervisning för invandrare får överklagas till Skolöverstyrelsen, skall i stället överklagas hos Skolväsendets överklagandenämnd.

12. Beträffande utbildning vid statens skolor för vuxna gäller lagen om statens skolor för vuxna.

13. Utöver den undervisning som anges i 4 a kap. 1 § vuxenutbildningslagen (1984:1118) får i särsvux anordnas undervisning för dem av de utvecklingsstörda som behöver undervisning motsvarande träningsskolans. Lag (1993:800).

14. En invandrare som behöver grundläggande svenskundervisning, men som inte enligt bestämmelsen i 5 § andra stycket lagen (1986:159) om grundläggande svenskundervisning för invandrare, har rätt till sådan utbildning skall i stället ha rätt till motsvarande utbildning i komvux. Kommunerna är skyldiga att vid behov anordna sådan utbildning.

15. Bestämmelserna i 2 kap. 3-7 §§ skall tillämpas på grundläggande svenskundervisning som anordnas efter den 1 juli 1991. För sådan undervisning som anordnas av någon annan än en kommun skall bestämmelserna i 2 kap. 4-7 §§ dock inte tillämpas.

16. Sådana godkännanden av fristående skolor som har meddelats enligt bestämmelserna i 9 kap. 1-3 §§ i deras äldre lydelse och inte återkallats skall alltjämt gälla. Motsvarande skall för riksinternatskolor gälla beträffande sådana förklaringar som avses i bestämmelsen i 10 kap. 1 § i dess äldre lydelse.

17. Förekommer i lag eller annan författning beteckningen den lokala styrelsen för specialskolan skall därmed avses den styrelse för specialskolan som föreskrivs i 7 kap. 5 §.

18. Beträffande sådana ärenden som överklagats till en länskolnämnd eller Skolöverstyrelsen enligt äldre bestämmelser och som inte avgjorts den 1 juli 1991 skall följande gälla.

Överklaganden av beslut enligt 3 kap. 4 § om lämplig skolform, 3 kap. 7 § om uppskjuten skolstart, 3 kap. 10 § om skolplikten upphörande, 3 kap. 17 § om fullföljande av skolgången sedan skolplikten upphört samt enligt 4 kap. 13 § och 5 kap. 10 § om mottagande av en elev från en annan kommun prövas av Skolväsendets överklagandenämnd.

Även överklaganden av beslut som får överklagas enligt 3 kap. 7 §, 4 kap. 5 §, 4 a kap. 6 § vuxenutbildningslagen (1984:1118) och 10 § lagen (1986:159) om grundläggande svenskundervisning för invandrare prövas av Skolväsendets överklagandenämnd.

Beslut av Skolväsendets överklagandenämnd får inte överklagas.

Överklaganden av beslut enligt 3 kap. 12 § om befrielse från undervisning och 9 kap. 1, 3 eller 7 § om godkännande eller återkallande av godkännande av fristående skola prövas av kammarrätten.

Övriga sådana överklaganden som anges i första stycket prövas av regeringen.

I fråga om beslut som har meddelats före ikraftträdandet men för vilka tiden för överklagande inte har gått ut vid den tidpunkten gäller att, utan hinder av äldre bestämmelser om överinstans, överklagandena skall prövas av den instans som ovan i denna punkt har föreskrivits såvitt gäller redan överklagade ärendet.

19. En kommun som vid ikraftträdandet med Skolöverstyrelsens medgivande bedrev utbildning på vårdlinjen eller på omvårdnadslinjen enligt förordningen (SÖ-FS 1988:47) med provisoriska föreskrifter om försöksverksamhet med treåriga yrkesinriktade linjer får efter den 1 juli 1992 anordna utbildning på ett nationellt program som avser omvårdnad utan

medgivande från landstinget. Lag (1991:1684).

20. Ett landsting, som vid ikraftträdandet inom sin gymnasieskola eller komvux bedrev utbildning på andra områden än som kan hänföras till naturbruk eller omvårdnad, får fortsätta med den utbildningen även efter den 1 juli 1992, förutsatt att utbildningen stod öppen för sökande från hela landet och förblir det. Lag (1991:1684).

1992:598

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1992.

2. Landstingen får även efter ikraftträdandet vara huvudmän för särskolan och särsvux men skall före utgången av år 1995 till kommunerna i landstinget överlåta huvudmannskapet för särskolan och särsvux, om inte något annat följer av punkt 3.

Fram till den tidpunkt då sådant överlåtande sker gäller följande bestämmelser i sin äldre lydelse, nämligen

1 kap. 5 och 10 §§,

3 kap. 4, 13 och 14 §§,

6 kap. 5-7 §§ samt

12 kap. 3-5, 7 och 9-11 §§.

Vid tillämpningen av 6 kap. 7 § skall 20 år gälla som åldersgräns i stället för 21 år. Huvudmannen är skyldig att erbjuda de ungdomar som avses där utbildning under fyra år i den frivilliga särskolan.

Om det finns särskilda skäl, får i stället bestämmelsen i 7 § första stycket i sin äldre lydelse tillämpas under läsåret 1992/93.

Föreskrifterna om ekonomiska bidrag i 6 kap. 5 § andra stycket i sin äldre lydelse får tillämpas även efter den tidpunkt då huvudmannskapet överlåtits, dock längst till utgången av år 1995.

Vid överlåtelse av huvudmannskapet för särsvux får bidrag lämnas mellan landsting och kommuner och mellan kommuner inbördes enligt samma grunder som avses i femte stycket, dock längst till utgången av år 1995. Lag (1993:326).

3. I fråga om Dammsdalskolan i Vingåkers kommun, Salbohedskolan i Sala kommun och den yrkesutbildning för hörselskadade utvecklingsstörda elever som anordnas i Örebro kommun får landstinget utan hinder av 1 kap. 5 § behålla huvudmannskapet.

Regeringen får meddela de bestämmelser som behövs för landstingets befattning med sådan utbildning som avses i denna punkt. Lag (1993:800).

4. Bestämmelsen i 3 kap. 10 § i dess nya lydelse skall tillämpas först från och med den 1 juli 1993. För de elever som läsåret 1993/94 börjar i årskurs 8 eller högre årskurs skall dock alltjämt bestämmelsen i dess äldre lydelse tillämpas.

5. Bestämmelserna i 6 kap. 3 § andra stycket samt 3 a § skall

tillämpas först från och med den 1 juli 1996.

6. De nya bestämmelserna i 9 kap. 2 a och 8 a §§ skall tillämpas också när ett landsting är huvudman för särskolan. Vad som där sägs om styrelsen för särskolan i hemkommunen skall i stället avse huvudmannen för särskolan.

1992:599

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1992.

2. En sådan förklaring som Universitets- och högskoleämbetet lämnat enligt 2 kap. 4 § första stycket 2 i dess äldre lydelse skall gälla också efter ikraftträdandet.

1992:1431

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

2. Vid beräkning av tilldelning enligt 9 kap. 4 a § i dess nya lydelse skall första gången tilldelning beräknas enbart för tiden januari-juni månad 1993. Till grund för tilldelningen under denna period ligger antalet elever från kommunen i den fristående skolan den 15 september 1992, om inte annat följer av tredje stycket i samma paragraf.

3. För bidragsåret 1992/93 gäller följande.

Om en fristående skola, som är godkänd för elever som har vanlig skolplikt, startar sin verksamhet senare under bidragsåret än den 15 september, skall bidrag utgå för den del av bidragsåret som återstår. Tilldelningen beräknas efter antalet elever vid verksamhetens början. Bidrag för de två första verksamhetsmånaderna får betalas ut tillsammans med bidraget för den tredje verksamhetsmånaden.

1993:370

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 6 i övergångsbestämmelserna till lagen (1991:1107) om ändring i skollagen (1985:1100) gäller bestämmelserna om rätt att fullfölja utbildningen efter ett studieavbrott för studier utomlands endast de elever som går på ett program.

1993:800

1. Denna lag träder i kraft i fråga om 5 kap. 5, 13 och 33 §§, 9 kap. samt 10 kap. 1 och 6 §§ den 1 juli 1993 och i övrigt den 1 januari 1994.

2. Bestämmelserna i 4 kap. 6, 7, 8 a och 9 §§, 6 kap. 6 § andra och tredje styckena och 6 a § tillämpas på undervisning som äger rum efter den 1 juli 1994.

3. Fristående skolor som före den 1 juli 1993 godkänts för fullgörande av vanlig skolplikt är berättigade till bidrag fr.o.m. den 1 juli 1993 utan hinder av bestämmelsen om ansökningsstid i 9 kap. 6 §.

4. Ersättning som avses i 9 kap. 8 § från elevernas hemkommuner till fristående skolor skall utgå först fr. o. m. bidragsåret

1994/95.

5. I samband med ikraftträdandet av denna lag får regeringen, utan hinder av de föreskrifter om förfarandet som annars gäller, förklara fristående skolor över grundskolenivå, som vid ikraftträdandet är ställda under statlig tillsyn, berättigade till bidrag enligt 9 kap. 8 § om de enligt regeringens bedömande uppfyller kraven där.

1993:1478

1. Denna lag träder i kraft, om inte annat framgår nedan, den 1 juli 1994.

2. Bestämmelsen i 5 kap. 5 § första stycket 1 om krav på godkända betyg i svenska, engelska och matematik skall dock inte tillämpas förrän vid intagning till läsåret 1998/99.

3. Sådana utbildningar i den frivilliga särskolan som har påbörjats före den 1 juli 1994 men då ännu inte slutförts skall huvudmannen fortsättningsvis anordna till dess eleverna har avslutat dem.

4. En kommun som under läsåret 1993/94 anordnade utbildning på linjer i den frivilliga särskolan får även efter den 1 juli 1994, som alternativ till de nationella programmen, anordna dessa linjer. Intagning till årskurs 1 får dock inte ske efter läsåret 1994/95.

5. Ändringen i 6 kap. 3 § andra stycket, varigenom föreskriften om stadieindelning tas bort, träder i kraft den 1 juli 1995.

6. Sådant samarbetsavtal som avses i 6 kap. 10 § andra stycket får också slutas med landsting i den mån landstinget har rätt att vara huvudman för särskolan.

7. Bestämmelsen i 5 kap. 4 a § tredje stycket skall inte tillämpas i fråga om elever som har påbörjat utbildning i gymnasieskolan före den 1 juli 1994. Lag (1994:740).

8. För dem som åberopar sifferbetyg när de söker till gymnasieskolan skall 5 kap. 5 § gälla i dess lydelse före den 1 juli 1994. Lag (1998:353).

1993:1679

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994, såvitt avser 1 kap. 2 och 9 §§ och i övrigt den 1 juli 1995.

2. Bestämmelserna i 4 kap. 3 a § tillämpas första gången i årskurserna 1-7 läsåret 1995/96, i årskurs 8 läsåret 1996/97 och i årskurs 9 läsåret 1997/98.

1994:517

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om sfi som har påbörjats före den 1 juli 1994.

1994:739

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994.

2. Ersättning som avses i 9 kap. 6 a och 8 a §§ från elevernas hemkommuner till fristående särskolor skall utgå först fr.o.m. den 1 januari 1996.

3. Vid tilldelningen av bidrag till en fristående särskola skall första gången bidrag beräknas enbart för tiden januari-juni månad 1996. Till grund för bidraget under denna period ligger antalet elever från kommunen i den fristående skolan den 15 september 1995 om inte annat följer av vad som är föreskrivet i 9 kap. 6 a § andra stycket eller 9 kap. 9 § andra stycket om elever som slutar under bidragsåret.

4. Regeringen får, utan hinder av de föreskrifter om förfarandet som annars gäller, förklara fristående särskolor som motsvarar gymnasiesärskolan och som vid ikraftträdandet är ställda under statlig tillsyn, berättigade till bidrag enligt 9 kap. 8 a § om de enligt regeringens bedömning uppfyller kraven där. Lag (1995:816).

1995:63

Denna lag träder i kraft den 1 april 1995. Beslut som har meddelats före ikraftträdandet överklagas enligt äldre bestämmelser.

1995:356

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995.

2. Bestämmelserna i bilaga 2 i dess lydelse före den 1 juli 1995 skall fortfarande gälla i fråga om utbildning i gymnasieskolan som påbörjats före den 1 juli 1995.

1995:816

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995. Bestämmelserna om ansökningstid i 9 kap. 6 § andra stycket, 6 a § första stycket och 9 § tredje stycket i sin nya lydelse tillämpas första gången i fråga om bidrag som skall utgå under bidragsåret 1997/98.

1995:877

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995.

2. En sådan förklaring som Verket för högskoleservice lämnat enligt 2 kap. 4 § första stycket 2 i dess äldre lydelse skall gälla också efter ikraftträdandet.

1996:60

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

2. En kommuns skyldighet att lämna bidrag enligt 10 kap. 1 c § gäller inte i fråga om elever som har påbörjat sin utbildning före ikraftträdandet, om statsbidrag lämnas för utbildningen.

1996:1044

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997 och skall tillämpas på utbildning som äger rum efter den 1 juli 1997.

2. Ett godkännande enligt 9 kap. 2 § som har meddelats före ikraftträdandet skall fortsätta att gälla till dess Statens skolverk beslutar om något annat. För sådana skolor skall kravet på minsta elevantal tillämpas först från och med den 1 juli 1998.

3. En fristående skola som vid ikraftträdandet har rätt till bidrag enligt 9 kap. 6, 6 a, 8 eller 8 a § i deras äldre lydelse har rätt till bidrag enligt motsvarande nya bestämmelser till dess Statens skolverk beslutar om något annat.

4. För skolor som under läsåret 1996/97 tar ut avgifter med stöd av 9 kap. 7 § i dess äldre lydelse skall paragrafen i dess nya lydelse tillämpas först från och med den 1 juli 1998.

1996:1046

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997 och skall tillämpas på utbildning som äger rum efter den 1 juli 1997, om inte annat föreskrivs nedan.

2. Bestämmelsen i 5 kap. 5 § första stycket 1 om krav på godkänt betyg i svenska alternativt svenska som andraspråk skall inte tillämpas förrän vid intagning till läsåret 1998/99.

3. Bestämmelsen i 5 kap. 8 § tredje stycket 3 skall i sin nya lydelse tillämpas första gången i fråga om utbildning som startar läsåret 1998/99.

4. Har elever tagits emot med stöd av 5 kap. 8 § tredje stycket 3 skall ersättningsskyldigheten enligt 5 kap. 24 § i den gamla lydelsen gälla till dess eleverna avslutat utbildningen.

1997:1212

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998. Bilaga 3 i sin nya lydelse skall tillämpas på utbildning som äger rum från och med läsåret 1998/99.

2. Vid tillämpning av bestämmelsen i 2 b kap. 2 § om det antal timmar som förskoleklassen skall omfatta skall under vårterminen 1998 även tid som erbjudits för plats i förskola enligt den upphävda 15 § socialtjänstlagen (1980:620) räknas med.

3. Kommuner som före ikraftträdandet har anordnat uppdelad förskola enligt upphävda 15 § andra stycket socialtjänstlagen (1980:620) får till och med den 30 juni 2000 dela upp förskoleklassen på två år. I sådant fall skall utbildningen i förskoleklassen för ett barn omfatta sammanlagt minst 700 timmar.

4. Den som före ikraftträdandet fått tillstånd att bedriva enskild förskola, fritidshem eller integrerad skolbarnsomsorg enligt 69 § socialtjänstlagen (1980:620) eller enligt lagen (1987:442) om försöksverksamhet med kommunal tillståndsprövning för vissa hem för vård eller boende enligt socialtjänstlagen (1980:620) skall anses ha fått tillstånd enligt 2 a kap. 13 § respektive 2 b kap. 6 §.

1999:180

1. Denna lag träder i kraft, om inte annat framgår nedan, den 1 januari 2000, och skall tillämpas på utbildning som påbörjas efter den 1 juli 2000. Äldre bestämmelser skall tillämpas på utbildning som har påbörjats före den 1 juli 2000.

2. Ändringarna i 5 kap. 4 b § första och andra stycket, träder i kraft den 1 juli 1999.

1999:321

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

2. Den som före ikraftträdandet har fått tillstånd att bedriva verksamhet som motsvarar förskoleklassen skall anses ha fått ett godkännande enligt 2 b kap. 6 §. Har ett sådant tillstånd meddelats före ikraftträdandet för en fristående skola som motsvarar grundskolan eller särskolan, skall tillståndet också anses innefatta en förklaring om rätt till bidrag enligt 2 b kap. 10 a §.

3. För en fristående skola som vid lagens ikraftträdande inte bedriver verksamhet motsvarande förskoleklassen och som vill ha bidrag enligt 2 b kap. 10 a § från och med läsåret 2000/2001 gäller i stället för ansökningstiden i 2 b kap. 10 a § tredje stycket att skolan skall ha ansökt om godkännande före den 1 september 1999.

1999:886

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000 och tillämpas på undervisning som äger rum därefter, om inte annat föreskrivs nedan.

2. Har synskadade elever tagits emot i specialskolan före den 1 juli 2001 skall utbildningen fortsättningsvis anordnas till dess eleverna har avslutat den. Äldre bestämmelser skall tillämpas på sådan utbildning.

3. Har talskadade elever tagits emot i specialskolan före den 1 juli 2002 skall utbildningen fortsättningsvis anordnas till dess eleverna har avslutat den. Äldre bestämmelser skall tillämpas på sådan utbildning.

4. Bestämmelserna i 5 kap. 28 § skall tillämpas första gången vid intagning till läsåret 2001/02.

5. Bestämmelsen i 5 kap. 31 a § skall träda i kraft den 1 juli 2001.

6. Bestämmelsen i 5 kap. 32 § skall tillämpas första gången vid intagning till läsåret 2001/02.

7. Har elever tagits emot i specialskolan för utbildning i särskilda klasser enligt 7 kap. 5 § andra stycket före den 1 juli 2002 skall utbildningen fortsättningsvis anordnas till dess eleverna har avslutat den. Äldre bestämmelser skall tillämpas på sådan utbildning.

8. Har elever tagits emot i specialskolan för utbildning enligt 7 kap. 6 § andra stycket före den 1 juli 2001 skall utbildningen fortsättningsvis anordnas till dess eleverna har avslutat den. Äldre bestämmelser skall tillämpas på sådan utbildning.

1999:887

Denna lag träder i kraft den 2 januari 2000. Bestämmelserna i 5 kap. 4 b § tillämpas på utbildning som påbörjas efter den 1 juli 2000.

2000:1375

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001 i fråga om 6 a § och den 1 januari 2002 i fråga om 6 b § och i övrigt den 1 januari 2003.

2000:1438

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om utbildning som har påbörjats före den 1 juli 2001.

2002:137

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2002 och tillämpas första gången vid intagningen till läsåret 2002/03.

2002:159

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002. Bestämmelserna i 2 b kap. 10 b och 10 d §§ samt 9 kap. 6 a, 7, 8 a, 9, 10, 12 och 14 §§ i sin nya lydelse tillämpas första gången i fråga om beräkning av bidrag och om avgifter för kalenderåret 2003.
2. Ett godkännande enligt 2 b kap. 7 § eller 9 kap. 2 § som har meddelats före ikraftträdandet skall fortsätta att gälla till dess Statens skolverk beslutar om något annat. För sådana skolor skall villkoren i 2 b kap. 7 § andra stycket 2 respektive 9 kap. 2 § första stycket 6 inte tillämpas.
3. En fristående skola som vid ikraftträdandet har rätt till bidrag enligt 9 kap. 6 a, 8 eller 8 b § i deras äldre lydelse har rätt till bidrag enligt motsvarande nya bestämmelser till dess Statens skolverk beslutar om något annat. För sådana skolor skall villkoren i 9 kap. 8 § första stycket 4 respektive 8 b § första stycket 4 inte tillämpas. Lag (2002:159).

- - - - - slut på dokumentet - - - - -

▲
<http://www.riksdagen.se/Hem>
<http://www.riksdagen.se/debat>
[t/Sök i Rixlex](#)

[Åter till sidans topp](#)